ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

காமமகாராஜன் சண்டை

OFFICE
27 MAY 1930

B. இரத்தின நாயகர் அண்ட் ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாஸ அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன் விலை] 1930. [அணா 8.

1023

உ

கடவுள் துணை.

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய எழுத்து

கர்னமகாராஜன் சண்டை

2411
894.8111
930

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாஸ அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன் விலை] 1930. [அணா 8.

உ

கடவுள் துணை.

கர்னமகாராஜன் சண்டை

விநாயகர் துதி.

முந்திவிநாயகனே முருகுழலாள்புத்திரனே
கந்தருக்முன்பிறந்த கணபதியேமுன்னடவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மரலியணுகாமல் வரமீய்ந்துகாருமையா
வெட்பாலைகீழிருக்குஞ் சப்பாணிபிள்ளையாரே
சப்பாணிப்பிள்ளையாரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்நான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
வர்ணமருகநல்ல வளர்கொம்பொருகோனே
கர்னன்திருக்கதையைக் காசினியோர்தாம்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றுஞ்சேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனாபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்நான்மறவேன்
கருத்துடனே நான்பாடக் கர்னன்திருக்கதையை
எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானைசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
தேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சில்குடியிருப்பாய்
வெற்றிக்கர்னன்கதையை விரும்பியேதான்படிக்க
பத்தியுடனிருந்து பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி.

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனாரே
சோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொக்கப்பதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணைபோல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறுந் தோன்றாதமெய்ப்பொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
கருணனார்சண்டைதன்னை கர்த்தாவேதான்படிக்க
கருணைமிதுசமயம் தயவுள்ளசங்கரனே
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றும்நேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவாமுன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி.

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
செங்கோலசைதையெனுந் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணைதிருடியே மிகவிடைச்சியார்களிடம்
வண்ணமுடனாயாண்ட மாயவனேமின்னடவாய்
பாண்டவர்க்குத்தூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்

ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா
வனவாசம்போனதொரு மன்னவர்களைந்துபேரும்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனுடனே
பதினெட்டுநாள்சண்டையும் பாரதமுந்தான்முடிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடனே தேர்விஜன்வில்லெடுத்து
சண்டைகள்செய்தலவோ சங்கரனார்தன்னிடத்தில்
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்திபனருச்சுனரும்
மாசிலாமேனி மாயவனார்தம்முடனே
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தன்னுடனே
நகுலசகாதேவரென்னும் ராஜாக்களெல்லோரும்
வில்லெடுத்துவேலெடுத்து வீரவாள்தானெடுத்து [ந்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறாத்தூணிமுதுகணி
அவரவர்கள்தேரேறி அமர்பொருதவந்தார்கள்
மன்னன்திரியோதிரன் வண்ணப்படையுடனே
கர்னன்சகுனி காங்கேயன்தேத்தராசன்
வீஷ்மர்துரோணரும் விதுரானசுவத்தாமன்
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னர்தாமும்நின்று
பன்னிரண்டுநாள்சண்டை பாங்குடனேசெய்தார்கள்
அச்சுதனார்வில்லெடுக்க ஆயனவர்தேரோட்ட
மைத்துனரும்மைத்துனரும் மல்பொருதும்நாளையிலே
தேசத்ராசனென்னும் தேர்வேந்தராசாவும்
சயிந்தவனென்றுசொல்லும் கார்வேந்தராசாவும்
வெற்றிபரிசுடைய விஜயன்திருமகனை
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த தூய்யமணிவிளக்கை
பதிமூன்றும்நாளையிலே பாலனபிமனைத்தான்
மாலைக்குறுக்கிட்டு மதிமோசமாய்கொன்றுவிட்டான்
அபிமன்னன்தான்விழவே அருச்சுனனார்தான்கேட்டு
ஆறாதகோபம் அனலில்மெழுகாகி
காண்டீபன்வில்லெடுத்து காளையந்தஅர்ச்சுனரும்
என்மகனைக்கொன்றவனை இமைப்பொழுதில்கொல்வே
திநான்காமநாளையிலே பரிதிமறையுமுன்னே [னென்று
எவ்விதமுங்கொல்வேனென்று இட்டான்சபதமன்னாள்

இல்லாமற்போனாலே அக்கினியில்விழுவேனென்று
இட்டசபதமது எம்பெருமான் தான்கேட்டு
வைத்துனனிட்ட சபதம்முடிக்கவென்று
மாயச்சக்கரமெடுத்து மறைத்தார்பொழுதையப்போ
அர்ச்சுனனார்கண்டு ஆயாசந்தானாகி
அக்கினிவளர்த்தி அதில்விழவுஞ்சென்றானே
மாயவர்கண்டு வாள்விசையர்க்கேது சொல்வார்
க்ஷத்திரியர்கையினால் தார்வேந்தர் அர்ச்சுனனே
வில்வளைத்து நாணியேற்றி விசையப்பெருமாளும்
அக்கினியைச்சுற்றி அர்ச்சுனனார்வருகையிலே
துரியோதனனுடைய சேனைகளெல்லோரும்
சகடவியூகங்கட்டி நின்ற சயத்தனனும்சேக்தரசன்
வேந்தர்களெல்லோரும் வேடிக்கைப்பார்க்கவந்தார்
அதுசமயம்பார்த்து ஆயர்பெருமாளும்
அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆருளவரேது சொல்வார்
பொழுதிருக்குமானால் போர்விஜயா அர்ச்சுனனே
சயித்தவனைக்கொல்ல சமர்த்துண்டோவென்றுரைத்தார்
அப்படியேசெய்வேனென்று அர்ச்சுனனுந்தானுரைக்க
ஆயர்பெருமாளும் அன்புடனேசக்கரத்தை
வாங்கிவிட்டார்மாயவரும் வாள்விஜயன்வில்லெடுத்து
தேசத்தரசர்களை வெல்லவந்து அப்போது
அர்ச்சுனனார் அம்புக்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தான்
எக்காளேசின்னம் இயல்பெறவேயூதலுற்றார்
பேரிகைதான்முழங்க பெரியசின்னந்தானூத
மைந்தன்பகைமுடித்து வைத்தார்கள்மற்றுநாள்
பதினைந்தாநாளையிலே பகைசெய்ததுரோணரையும்
அரனார் அளித்த தெருசிறுவனும் துஷ்டத்துய்மன்
துஷ்டத்துய்மன்கையாலே துரோணர்விழுந்துவிட்டார்
பதினாறாம்நாளையிலே பாட்டர்களெல்லோரும்
வெற்றிமுரசறைய விருதுபோந்தான்முழங்க
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

இனிமேல் கர்னன்சண்டை சொல்லுகின்றது.

பதினேழாம்நாளையிலே பரிதிமகன்கர்னனுந்தான்
மல்யுத்தம்பொருதவென்று மணிமகுடந்தானணிந்து
ஆனைபரிசேனைதிரள் அனைவரையுந்தான்கூட்டி
வானமுங்கடலதிர வந்தான்படையெடுத்து
காசிநாடாளுங் கர்னன்பெருமாளும்
போருக்குத்தான்போகப் போர்மன்னர் தானிருந்தான்
பொன்னுருவியரண்மனைக்குப் போனாரேயன்னேரம்
தேவியரண்மனைக்குச் சென்றான்கருணனுமே
மன்னர்வருகிறதை மங்கையர்கள் தான்கண்டு
பொன்னுருவிதாதியர்கள் பூவையர்கள்சண்டுவிட்டு
ஆஸ்தானமண்டபத்தை அலங்கரித்துமேடையிட்டார்
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மங்கையர்கள் தான்போட்டார்
ஆசனமிட்டார்கள் அங்கராயன் தானிருக்க
சிங்காதனம்போட்டார் சேடியர்களந்நேரம்
அங்கவளநாடும் அரசர்பெருமாளும்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருக்க
மனக்களிப்புடனுடனே மன்னவர்கள்கர்னனுந்தான்
மாணிக்கப்பொற்பீடத்தில் மன்னவர்வீற்றிருந்து
சேடியரைப்பார்த்து சொன்னாரொருவார்த்தை
தாதியரைப்பார்த்து தார்வேந்தரேதுசொல்வார்

கர்னர் தாதியரையனுப்பி பொன்னுருவியை
அழைத்துவரச்சொன்னது.

அன்னமேதேனே ஐவருக்குந்தாதியரே
பொன்னுருவிநாயகத்தை போயழைத்துவாருமென்றார்
மாதரையுமைந்தரையும் வரவழைத்துவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகியைப் போற்றியடிபணிந்து
அடிகீழ்முடிசாய்த்து ஆரணங்கைத்தானோக்கி
திருவளருநாடு செலவரிடதேவியரே
தனயபொருந்தும்நாட்டுக்குத் தானேயதிபதியாய்

முத்தின்சூழ்நாட்டுக்கு முழுதுமுடையவளே
காசிநாடாளுமந்த கர்ணர்பெருமாளும்
அன்னமேஉன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
ஆகையினால்வந்தோங்காண் ஆயிழையேயிப்போது
இப்போதே நீரும் எழுந்தருளிவாருமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குபொன்னுருவி
கண்கள்சிவப்பெழும்பிக் காந்தாளமாகியவள்
சீறியவள்பற்கடித்துச்சேடியரைத்தான்பார்த்து[வந்தாய்
இழிகுலத்தார்வார்த்தையோதான் எந்தனுக்குச்சொல்ல
தேர்ப்பாகன்வார்த்தையைத்தான் சொல்லவந்தாயெந்த
இத்தனைநாளில்லாத இடும்புனக்குவந்ததென்ன[னுக்கு
ஆகையினாலங்கனிட அவ்வார்த்தைநீயுரைத்தாய்
சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல் சீரியவள்பற்கடித்தாள்
தெண்டனிட்டதாதியரும் சேரநடுக்கமுற்று
கால்நடுங்கிக்கைநடுங்கிக் கடிகியவள்பின்னிட்டு
வந்தவழியே மயங்கியவள்திரும்பி

தாதி பொன்னுருவியை அழைத்து வரவில்லையென்றது.

கர்ணன்பெருமானைக் கடுகிமிகத்தெண்டனிட்டு
கலத்துப்பூநீக்குங் கர்ணர்பெருமானே
ஆச்சியவர் நாங்கள் அழைத்துவரப்போனோமே
பூவணையில்பள்ளிகொண்டாள்பொற்கொடியுமென்னாச்சி
தழுவணையில்பள்ளிகொண்டாள் தையலருமென்னாச்சி
அனந்தல்வெடியவில்லை அங்கவளநாட்டாட்கு
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏதுரைப்பான்கர்ணனுமே

கர்ணர் தாதியரைப்பார்த்து மறுபடியும் பொன்னுருவியை அழைத்துவரச்சொன்னது.

பாங்கியிவள்வரவேபைங்கொடியேசொல்லுகிறேன்கே
பாரதப்போர்செய்து படுகளத்தில்சென்றேறி [ள்.
காண்டாவனமெரித்த காளையிட அம்பாலே
பட்டுயிறந்து படுகளத்தில்நான்மடிந்தால்
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கருணனென்றால்

அப்போதுதான்கேட்டு ஆயிழைமாதுநல்லாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடையாளும்
இழிகுலத்தான்பட்டாக்கால் சேதமில்லையென்றிருப்பான்
தேர்ப்பாகன்பட்டாக்கால் எனக்கென்னவென்றிருப்பான்
அப்படிதானிருக்க ஆச்சுதந்த ஆயிழைக்கு
கைப்பெண்சிறையிருக்கக் காரணங்கள்வந்ததடி
போர்க்களத்தில்செல்லவென்றுபுலிகொடிசேனையெல்லாம்
ஆனைபரிசேனைமுதல் அத்தனையுங்கொண்டுவந்து
ஆசாரவாசல்முன்னே விட்டுவந்தேன் ஆயிழையே
நடப்பேண்டிபூசலுக்கு ரணக்களத்தில்மன்னருடன்
உயுத்தியப்போருக்கு உத்தமியேநான்போறேன்
ஆகையினால்தாதியரே ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்கேள்
காணத்திருமுகத்தைக் கண்டுநான்போவதற்கு
பாரத்திருமுகத்தைக் பார்த்துநான்போவதற்கு
அன்னநடையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றார் [ல்
பொன்னுருவிநாயகத்தைப் பொற்கொடியையிட்டுவந்தா
கண்டுவொருவார்த்தை கன்னியரேநான்பேசி
பார்த்துவொருவார்த்தை பாவையுடன்நான்பேசி [ன்றார்
போறேன்காண்பொற்கொடியே போயழைத்துவாருமெ
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயிழைமாரோடிவந்து
பொன்னுருவிநாயகிக்குப் போதமுடிசாயமது
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
எழுந்துநடந்தாலும் ஏந்திழையேமாதாவே
காசிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்
படுகளமேறுதற்குப் பாவையரேபொன்னுருவி
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடிமேல்
மாண்டுண்டுபோவதற்கு மங்கையரேநாளாச்சு
அரவக்கொடியாட்கு ஆச்சுதுகாணின்றோடே
ஆச்சுதுநாளு அரசாளபஞ்சவர்க்கு
பஞ்சவர்க்குப்பட்டம் பதிந்ததுயிப்பொழுது
ஆகையினால்சொல்லுகிறேன் அன்னமேநீர்கேளும்
தாமரையிலிருந்தால் தண்ணீரேதாயாகும்

கமலமலர்ந்தால் கதிரவன்பாய்ந்துக்கொள்வான்
தாமரைவேரறுத்தால் தாயைப்பகையாக்கும்
கரைமீதிருந்தால் கதிரவன்காய்ந்துகொல்வான்
அப்படிபோலேயென் னாச்சியரேபொன் னுருவி
ஈஸ்வரரும்பார்வதியும் எல்லோருந்தாமறிய
சந்திரருஞ்சூரியரும் தரணியாகாசமுதல்
இந்திரருமன்னவரும் இமையவருந்தாமறிய
கன்னிப்பிராயத்தில் கர்னரைமாலையிட்டீர்
நீ-மாலையிட்ட அப்பொழுதே மறைந்ததேமகாசேனை
தாலிகட்டும்போதே தவிர்ந்ததங்கேசேனையெல்லாம்
கைகொடுத்ததோஷம் கழிகக னுமேபொன் னுருவி
வாள்கொடுத்தார்கையில் வாணாள்கொடுப்பதல்லால்
அங்கராயன்போலே ஆண்பிள்ளை பெற்றெடுத்தீர்
அங்கனிடசெல்வமென்று அறிந்து அத்திநகர்
அத்திநகர்மன்னரல்லோ வெற்றிபெற்றிருந்தார்கள்
ஈரேழுலகத்து இராசாக்கள் தான்பிறந்து
இன்னங்குறைவுண்டோ இளங்கொடியேஉந்தனுக்கு
அந்தக்குறைகளெல்லாம் ஆவதுண்டோமங்கையரே
என்றைக்கிருந்தாலும் இதுவேசதங்காணும்
பெற்றார்பிறந்தார் பிறந்திடத்தாற்சுற்றமுள்ளோர்
அத்தனையுமிந்த அரசனுக்கீடுமல்ல
கொற்றவரும்நீயும் கூடியுறவாடி
ஒத்துமிகப்பேசி உறவாடிவார்த்தைசொல்லி
செல்வனுநீருமாய்ச் சேரும்வகைநீர்கேட்டு
சந்ததியும்நீரும் தங்குமிடம்தான்கேட்டு
மைந்தனுக்குமந்தனுக்கோர் வகைகேட்கவாருமென்றார்
ஆதரவுகேட்க ஆரணங்கேவாருமென்றார்
வாருங்களென்று வணங்கியவர்தெண்டனிட்டார்

பொன் னுருவி கர்னன் அரண்மனைவந்தது.

அப்போதுபொன் னுருவி அரிவைமார்சொன்னதெல்லாம்
ஒப்புடன்தான்கேட்டு வுருகியந்தமாதுநல்லாள்

மனதுகலங்கி மதிகலங்கிமங்கையவள்
அண்டவொண்ணாத்துக்கமது ஆனாளேபொ[illegible] னுருவி
ஆசனத்தைவிட்டு இறங்கியந்தஆரணங்கு
சிம்மாசனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்[illegible]
காலிலிட்டகாற்சிலம்பு கலகலென்றுவே[illegible]ட
கொஞ்சுங்கிளிபோலே கொம்பனையாள் [illegible]ந்தாள்
சாய்ந்துவழிநடந்து தையநல்லாள்பொ[illegible] னுருவி
மாணிக்கத்தூணருகே மறைவாகவந்[illegible]நின்றாள்
பொற்றூன்மறைவாகப் பொற்கொ[illegible]யும்வந்துநின்றாள்
காசிநாடாளுமந்த கர்னரவர்தாமறிந்து
அண்டவொண்ணாவோங்கார மாகியந்தஆணழகன்
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
மருவிமனங்கொதித்து மனமடக்கியேதுரைப்பான்
அன்னமேதேனே அமுர்தப்பசுங்கிளியே
பொன்னகராஜன்பெற்ற பூங்கிளியேபொன் னுருவி
போதேவருந்தடங்கண் பொன் னுருவிநாயகமே
இன்னங்கடங்கள் ஏனுனக்குயேந்திழையே
மௌனங்கள்தீர்ந்து நீ மங்கையரேஎன்னோடே
சங்கையற்றுவார்த்தை தையலரேபோசொணாதோ

கர்னர் பொன் னுருவிக்குத் தன்வரலாறுகூறுதல்.

ஆனாலுமென்ன ஆரணங்கேநீகேளு
மானுகங்கொண்ட மன்னன்துரியோதிரன்
சோற்றுக்கடன்கழிக்கத் தோகையரேநான்போறேன்
செஞ்சோற்றுத்தன்கடனைச் செலுத்திவைக்கநான்போ
பூசலுக்குநான்போறேன் பொன் னுருவிநாயகமே [றேன்
போனபிறகு பொற்கொடியேயிங்கிருந்தால்
அரவக்கொடிபடைத்த அரசன்பெருமானும்
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தார்வேந்தரிங்கேவந்தால்
மாளிகையில்வந்துஉன்னை வாவென்றழைத்தாக்கால்
அன்னமேநீர்கேளும் அவர்பிறகேபோகாதே
இழிகுலத்தானென்று இருந்தாயிதுவரைக்கும்

தேர்ப்பாகனென்று தேன்மொழியே நீயிருந்தாய்
என்குலத்தை உந்தனுக்கு இளங்கொடியே சொல்லுகிறே
வங்கிஷத்தை உந்தனுக்கு வகையாகச்சொல்லுகிறேன்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
குருகுலமதயானை கொற்றவர்களைவருந்தான்
கொற்றவர்க்குரியவரையும் கொழுந்தரென்று நீயறியும்
தக்கப்புகழுன்னிய தருமரெனக்கிளையார்
வெற்றிமதயானை வீமனெனக்கிளையான்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனென்தம்பி
நாமக்கொடிவேந்தன் நகுலனெனக்கிளையான்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனெனக்கிளையான்
பாருலகில்கீர்த்திபெற்ற பாண்டுவேந்தனத்தையரால்
கோணுதமாது அவள் குந்தியம்மாளென்தாயார்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெற்றாள்தலைமகனாய்
கன்னிப்பருவத்தில் காளையென்னையீன்றெடுத்தாள்
இரவியுடமந்திரத்தால் ஈன்றெடுத்தாளென்னையவள்
சின்னவயதிலென்னை சிக்கெனவேபெற்றெடுத்தாள்
பெற்றமகன்குற்றமென்று பூதலங்களேசுமென்று
பேழையொருபெட்டியிலே போட்டுஎன்னைமுத்திரித்து
மாணிக்கப்பேழையிலே போட்டென்னைமுத்திரித்து
துங்கபத்திரிகோதாவரி சொல்பெரியஆத்தில்விட்டாள்
பாலாறுகங்கை பாவிவரும்ஆற்றில்விட்டாள்
ஆற்றுநீர்வெள்ளத்தில் அலையில்மிதந்துவர
அடுத்தநகரானும் அரசன்திரிதாட்டிரனும்
தேர்ப்பாகன்தான்தேரேறி சென்றார்கரையோரம்
அரசனும்அந்தகனாய் வருவதைத்தேர்ப்பாகன்
பெட்டிவருகிற புதுமைகளைகண்ணில்கண்டு
ஆற்றினில்பெட்டியவன் அதோவருகுதென்று [ன்
தேர்ப்பாகன்சொல்லையிலே தேர்வேந்தனேதுசொன்னா
பெட்டியுமென்னுதுகாண் புதுமையெல்லாமுன்னுதுகாண்
மாணிக்கபெட்டியிலேவைத்ததெல்லாமுன்னுதென்றான்
அப்போதுதேர்ப்பாகன் அலைந்துவரும்பெட்டிதன்னை

சேரப்பிடித்து சேர்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து
பெட்டியைத்தான்திறந்து பூரித்தெனையெடுத்தான்
அரசனார்சொற்படிக்கு அவர்கையில்பெட்டிதந்தான்
வாரியெடுத்து வளர்த்தான்சிலகாலம்
செல்வமாய்சீராட்டிசிக்கெனவே தான்வளர்த்தான்[தேன்
அவனியெங்குந்தானறிய அவன்மனையில் நான்வளர்ந்
வளர்ந்தேன்சிலநாள் வலுமைகொண்டுதேர்ப்பாகன்
ஆண்மையுஞ்சவுரியமும் அறிந்துமந்தத்தேர்ப்பாகன்
வில்வித்தைகற்பிக்க வேணுமென்றுதேர்ப்பாகன்
வல்லமையால்கீர்த்திபெற்ற மகாரிஷியின்புத்திரனார்
ஜெமதக்னிமகாரிஷி செல்வன்பரசுராமன்
அவர்கையாலெந்தனுக்கு ஆயுதங்கள்கற்பித்தார்
ஆயுதவித்தைகற்று அவர்கையினால்சாபம்பெற்றேன்
அப்படிநானிருக்க அரவக்கொடிவேந்தன்
நூலால்கடுந்திறவார் நூற்றுவர்கள்தன்னைக்கண்டு
வணங்கியழைத்துவந்து வாள்விஜயனுக்கெதிராய்
தேசமறியச் சிகாமணியாய்த்தான்மதித்தார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அலைச்சலாய்நின்றுவிட்டேன்
தம்பிமார்காணாமல் தங்கிவளர்ந்துவிட்டேன்
ஐவருக்கும்பகையாய் அலைச்சலாய்நான்வளர்ந்தேன்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பகையாளியாகிவிட்டேன்
உத்தமர்களைவரிட உறவிழந்துநானிருந்தேன்
ஆனாலுமென்னவிது ஆயன்செய்ததந்திரமிது
மாயனார்செய்த மகிமைகாண்பொன்னுருவி
பொன்னுருவிநாயகமே பூவையரே நீர்கேளும்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகனடி
நெறாத்துவரகூடிவந்த அல்லிமகனுன்மகனடி
கடோற்கஜன்தான்பிறந்தான் கலந்தையும்வுன்னுதடி
ஈரேழுபதினான்கு லோகமுமுன்னுதடி
படுகளத்தில்சென்றாலும் பாவையரிவையரே
அமர்க்களத்தில்மாண்டாலும் அன்னமே நீர்கேளும்
போர்க்களத்திலென்னுயிரும் போவதற்குமுன்னாக

அண்ணனென்றுசொல்லி ஐவர்களுமோடிவந்து
தமையனென்றுசொல்லி தம்பியர்களோடிவந்து
மார்மேலுந்தோள்மேலும் வைப்பார்கள்ஐவரடி
மகுடமுடியெடுத்து மார்போடேசேர்த்தெடுத்து
அண்ணாவேயென்று அலறிடுவாரைவரடி
பொன்னாற்சிம்மாதனங்கள் போடவேதானமர்த்தி
வாரியெடுத்துவைத்து வாழ்மகுடந்தான்பதித்து
கைகட்டிசேவிப்பார் கட்டழகரைவரடி
நூற்றுவர்கள் தன்றனக்கும் ஏற்றமுள்ளதேவியர்க்கும்
எந்தனுக்குமேலாக இளங்கொடியேயுந்தனுக்கு
வானுலகம்புகழுவழி காட்டுவாரைவரடி
ஆரோஎவரோவென்று எண்ணாதே ஆரணங்கே
மன்னவர்களைவருந்தான் மைத்துனர்மாருந்தனுக்கு
ஆனாலுமின்னமொன்று ஆரணங்கேசொல்வேன்கேள்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடஅம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தானேகர்ணனென்றால்
ஐவருமோடிவந்து ஆரிழையேஉன்னுடைய
பாதம்விளக்கி பனிநீரால்தான் துடைத்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பூசித்துஉன்னைப் போற்றியடிபணிந்து
சிந்துபதிநாடு செல்வநகரத்திபுரி
அத்திபுரநாடும் ஐவர்குருநாடுகளும்
மெத்தப்புகழாக மேதினியோர்கொண்டாட
முத்துமணிமண்டபத்தில் முன்னாகவைப்பார்கள்
செங்கதிரோன்போல செங்கமலமும்போல
கண்காட்சியாகவுன்னை கணமுடனேவைப்பார்கள்
மைந்தனுக்குபட்டமு மகுடந்தரிப்பார்கள்
உன்-செல்வருநீயுமாய்ச் சிறப்பாயிருப்பீர்கள்
மைந்தருநீருமே மகிழ்ந்திருப்பீரத்திநகர்
இழிகுலத்தானென்று எண்ணாதேவந்திழையே
போகவிடைகொடுப்பாய் பொற்கொடியேபொன்னுரு

பொன்னுருவி தன்கணவன் வரலாறறிந்து
இருவருமொருமைப்பட்டது.

என்றுசொல்லக்கேட்டு இரவிமருமகளும்
அனலில்மெழுகதுபோல் அங்கணிடதேவியரும்
கல்லாயிருந்தநெஞ்சு இளகிமன்முருகி [மையாள்
எண்ணாதவெண்ணமெல்லாம் எண்ணிஎண்ணியேந்தி
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைந்துநிகர்வனையாள்
கொம்பிலிருந்தகனி குலுங்கச்சொரிந்ததுபோல்
ஆருததுக்கமொடு அழுதகண்ணீர்மார்புரள
பொற்கம்பத்திருவழகை விட்டுமந்தபொன்னுருவி
கற்றூண்மறவைவிட்டு கர்ணருக்குமுன்னேவந்து
அலைவந்துசேர்த்தாப்போல் அங்கராயன்மேல்விழுந்து
புல்லார்ந்தமோகமொடு புரண்டுஅல்லண்டெழுந்து
மன்னன்மடிமேல்விழுந்து மாதுபுலம்பியவள்
கன்னிமனதுருகி கர்ணனைப்பார்த்துரைப்பாள்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி என்னளினேனின்னாள்வரைக்கும்
தேர்ப்பாகனென்றுவுன்னைச் சேராதிருந்தேனே
பெற்றார்பிறந்தமுகம் பிறவித்துணையமர்ந்த
இடையனார்கொண்டகொம்பாய் ஏங்கியிருந்தேனே
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானேன்கர்த்தாவே
கானலிலேபெய்ந்த மழையானேன்கண்மணியே
ஆற்றில்கரைத்த புளியானேன் ஆரணங்கு
வாழாதிருப்பதற்கோ வைத்தாய்மகாதேவா
சேராதிருப்பதற்கோ செய்தாய்மகாதேவா
பூவால்குறைவாச்சோ புஷ்பத்தால்வாழ்வாச்சோ
மலரால்குறையாச்சோ வாழ்மலரால்தாழ்வாச்சே
எல்லோருஞ்சாந்தாத எருக்கம்பூசாத்தினனோ
ஏதுகுறையாச்சோ ஈஸ்வரரேயுந்தனுக்கு
நான்-செய்தகுறையென்ன சிவனாரேயுந்தனுக்கு
ஆளனுடன்சேராமல் ஆகவைத்தாயெந்தனை நீ
புருஷனுடன்சேராமல் பிரித்துவைத்தாயென்னையும்நீ

இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காதிருந்தேனே
இழிகுலத்தான்தான்போய் என்கணவரிப்பொழுது
குருகுலத்தாராகிவிட்டார் கொற்றவனார்வீரியரும்
இருகுலமுமொன்றாச்சு என்னுடைய நாயகரே
இந்நாள்வரைக்கும் இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி
மறைவாயரசாண்டீர் உத்தமரேஇத்தனைநாள்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருடன்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவருடன்
கூடியுமேயொன்றாகி குலாவியிசயித்து
சுகமாயிருக்கலாம் சுந்தரரேவாருமென்றாள்
போவோம்நாம்வாருமென்று பொன்னுருவிதானழை

கர்னன் பொன்னுருவியைப்பார்த்து நீயேன் என்னை
அவமானப்படுத்தினாயென்று வினவுகிறது.

காசிநாடாளுமந்த கர்ணரவர்தான்கேட்டு
கலகலென்றுதானகைத்துக் கன்னியரைத்தான்பார்த்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேச்சுகளும்[த
திட்டமுடனித்தனைநாள் தேன்மொழியேயெங்குவை
இத்தனைநாளாய்கே இளங்கொடியேகண்டமட்டில் [(
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காமலென்னுட
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல்நீயிருந்தாய்
மாயன்கிருபையினால் மகனென்றுவுண்டாச்சு
ஆயன்கிருபையினால் ஆளென்றுவுண்டாச்சு
ஒரு-மாம்பழத்தினாலேயுன் மதிமுகத்தைதானறிந்தே
அன்று அடிசிலிட்டு அடைக்காய்சுருளளித்தாய்
அல்லாரைப்போலே நீ ஆக்கிவிட்டாயப்போது
அப்போதுகண்டேனுன் அழகுதிருமுகத்தை
ஏங்கிமயங்கிவிட்டேன் இளங்கொடியேகண்டமட்டும்
பார்த்துமயங்கிவிட்டேன் பைங்கிளியேயுன்முகத்தை
மறுகால்நான்பார்த்ததில்லை மங்கையரேயுன்வாசல்
உன்-வாசல்கள்தோறுநான் வாராமல்காவல்வைத்தா

அரண்மனைகள்தோறும்நான் அண்டாமல்காவல்வைத்
காவலுங்கட்டுங் கடுஞ்சிறையும்வைத்தாயே [தாய்
வைத்துமிருந்தாயே வஞ்சியரேபொன்னுருவி
ஏழுமுழமெத்தையிலே இருந்துநீபள்ளிகொண்டாய்
நான்-தாழப்படுத்திருந்தேன் தா[illegible]கருங்குழலே
ஆயன்கிருபையினால் அருகிலென்னை தூங்கவைத்தார்
மாயவனாரென்னையுந்தான் மஞ்சத்தில் தூங்கவைத்தார்
விடிந்துயெழுந்திருந்து மெல்லியென்னை நீபார்த்து
ஆலித்துசீறி அன்றியேகொக்கரித்து
பொன்சிலம்புபாதத்தால் பூங்குழலே நீயுதைத்து
ஆடைகளைத்தெரிந்து அழகுபணிதான்கழட்டி
வெவ்வேறுபணிபூண்டு விசித்திரப்பட்டுடுத்தி
அருகிருந்ததோழியரை அந்நேரங்காவல்வைத்து
இப்படியாகவேதான் இருந்தீர்சிலகாலம்
மாயன்கிருபையினால் மைந்தனைப்பெற்றெடுத்தாய்
புத்திரன்பிறந்தானென்று உத்தமர்தாமறிந்து
மாணுகமேந்தியதோர் மகாராசன்தாமறிந்து
ஆரவக்கொடியுடைய அரசன்மிகவறிந்து
கலத்துப்புழுநீக்கும் கர்னரிடசெல்வன்தன்னை
பார்த்துவருவோமென்று படைமன்னர்தன்னுடனே
கண்டுவருவோமென்று காளையவர்தாமெழுந்து
என்னைவரவழைத்து இருவருமாய்கைகோர்த்து
யானைகனென்னுடனே வருகிறபோதையில்
சிந்துபதியாளுஞ் செல்வப்பெருமானும்
கா[illegible]டாளப் பிறந்ததோர்காளைதன்னை
தாதியர்கள்கொண்டுவந்து சந்தனமாமண்டபத்தில்
வைத்துவிளையாடி மங்கையர்கள்பார்த்திருந்தார்
முன்கட்டுமண்டபத்தில் முனைந்துவிளையாடினதை
கண்டந்தமானகர் கண்கள்களிகூர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்தானிருத்தி
செல்வநவரத்தினமே சிங்காரப்பொற்கிளியே
வண்ணப்பசுங்கிளியே மார்போடேதானணைத்து

கண்ணோடே தாண்ணணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வங்காளதேசராஜ மராட்டியர்கள் தன்னுடும்
சிங்களதேச[illegible]ந்துபதினுகளும்
அங்காடிகொள்ளி வளித்தார்காண்சீதனமாய்
ஆரப்பதக்கத்தை அளித்தார்கள்சித்தடிக்கு
இந்தவரிசையெல்லாம் வேந்தருக்குதான்போட்டு
சந்ததியையென்கையில் தேர்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
இந்தாருமென்றுசொல்லி என்மடியில்தான்வளர்த்தி
கண்காட்சியைப்பார்க்க கண்ணற்றானேனே
வந்துஅரநாழிகையில் மாதரசேநீபார்த்து
எட்டுமுழமெத்தைவிட்டு திட்டெனவேகுதித்து
ஓட்டமாயோடிவந்து ஒருநொடியில்பாலகனை
தீண்டாமதீண்டாதே என்றுயேபொன்னுருவி
தேர்ப்பாகன்தீண்டினால் தோஷம்வருமென்றுயே
இழிகுலத்தான்தீண்டினால் ஈனம்வருமென்றுயே
தீண்டாதேயென்றுசொல்லி சித்தடிபாலகனை
ஓடிவந்துசித்தடியை உகட்டியாய்நீயெடுத்து
விசையாகப்போம்போது வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
தங்கத்தால்பொன்சரிகை தானிழைத்தழுந்தானை
மாணிக்கப்பொற்சரிகை வைத்திழைத்தழுந்தானை
சோர்ந்துவிழுந்ததடி சுந்தரியேயென்முடிமேல்
ஆணிப்பொன்பூமுடிமேல் ஆடைவந்துசேர்ந்ததடி
சேரவேகண்டுமெத்தத் துயிலாடைஅறுத்தெரிந்தாய்
உள்ளாடையோடேநீ உட்கட்டுப்போய்நுழைந்தாய்
அப்போதுபெண்மயிலே ஆயிழையேநானுமங்கே
கண்டுமென்மேனியெல்லாம் கசங்கிமிகப்புலர்ந்து
என்கையில்குத்தியே ஆவியடியாமல்
மிஞ்சுமணிமுடியான் மேலுலகடையாமல்
ஏதுக்கிருந்தேனோ ஏந்திழையேபொன்னுருவி
மாநாகனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
மகாராசனுக்காக இருந்தேன்மடியாமல்
சோர்ந்துமுகம்வாடி சோகையரேநானிருந்தேன்

அப்படிநானிருக்க அறிந்தான்மகாராசன்
மாநாகமேந்தியதோர் மகாராஜன்தானறிந்து
ஓடியேவந்தணைந்து ஒருகையால்நீர்தெளிந்து
என்அரசேபெருவாழ்வே ஐவருக்குங்கண்ணொளியே
என்றுசொல்லிராசமன்னன் என்மனதைத்தான்தேற்றி
ஆசாரமண்டபத்தில வந்துஇருங்கிளியே
அப்போதுவுன்னெஞ்சம் ஆயிழையேநானறிந்தேன்
நெஞ்சாமறிந்தேன்காண் திகர்காளைபூங்கொடியே
அத்தனையும்நீக்கியென்னை யருகாகவைத்திருந்தார்
பொற்கலமுதுண்ணப் போசனமும்பண்ணிவைத்தார்
தேசத்துக்கதிபதியாய்ச் சிகரம்பதித்துவைத்தார்
பட்டந்தரித்துவைத்தார் பாருலகத்தானறிய
தன்னைவணங்குவாரை யென்னைவணங்கவைத்தார்
தன்னைப்பணிராசர்களை யென்னைப்பணியவைத்தார்
நாகக்கொடியோன்செய்த நன்மைகளைநான்மறந்து
துரியோதனப்பெருமான் செய்தநன்றிநான்மறந்து
பூசலுக்குநான்பயந்து போவேனோஐவருடன்
சண்டைக்குநான்பயந்து சதிசெய்துபோவேனோ
அதுவுந்தானன்றியிலே ஆரணங்கேநீர்கேளும்

கர்னன் பொன்னுருவிக்குச் சகல விபரமுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது.

இன்னமவர்செய்த உதவிதனைநீர்கேளும்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைக்குப்போகவென்று விடிந்ததெழுந்திருந்து
கானகவேட்டைக்குக் கடுகவென்னைதானழைத்தார்
தாமக்குழலாளே தலைநோகுதென்றுசொல்லி
போகாமல்நானிருந்தேன் பூவையரேபொன்னுருவி
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
விடிந்ததெழுந்திருந்து வேட்டைக்குத்தான்போனார்
அப்படிநானிருக்க அரசனுடதேவியரும்
பேரில்பெரிய பெருந்திருவாள்நாயகியும்

ஓடிபோவந்து உத்தமியாளந்தனைந்தான்
கலைக்குப்புழுநீக்குங் கர்ணப்பெருமாளே
சொக்கட்டானாடுவோம் சுந்தரரேவாருமென்றாள்
பாச்சிபகடைதன்னைப் பாவையருந்தான்பரப்பி
ஆசாரமண்டபத்தில் அமர்ந்தேயிருவருமாய்
மாசில்லாமேனி மங்கையரும்நானுமாய்
சங்கைகளைத்து தனித்துவிளையாடையிலே
இருவருஞ்சொக்கட்டான் இருந்துவிளையாடையிலே
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வேட்டைகளாடி வேந்தர்கள்தன்னுடனே
மான்வேட்டையாடி மன்னவர்கள்தன்னுடனே
ஆசாரமண்டபத்தில் அனைவரையுந்தானிருத்தி
உட்கட்டுமண்டபத்தி லொருவருமாய்வந்துவிட்டார்
மானுகங்கொண்ட மகாராஜன்தேவியாரும்
அரசன்வரவுகண்டு ஆரணங்குதானெழுந்து
ஆடும்பகடைவிட்டு அலறியெழுந்திருந்தாள்
இராஜன்வருகிறதை நானுமங்கேகேளாமல்
மகாராஜன்வருகிறதை மங்கையேநான்காணாமல்
தோர்வையாய்த்தானெழுந்து சுந்தரியும்போறாளென்று
என்ஆட்டத்தைதந்துவிடு ஆச்சியரேயென்றுசொல்லி
என்னாட்டந்தந்துநீ எழுந்திருந்துபோமென்று
முன்றானைப்பற்றி யிழுத்தேன்காண் மொய்குழலே
பற்றியிழுத்திடவே பாவைநல்லாள்முன்றானை
முத்துநவரத்தினமு முழுவயிரப்பொற்சரிகை
தைத்திருந்ததுகாண் தேன்மொழியாள்பூவாடை
முத்துசரத்தை முடியவிழுந்துவிட்டதுபோல்
அவிழ்த்துவிழுந்ததுகாண் ஆரணங்குபூவாடை
கலகலென்று அத்தனையுங் கழன்றுவிழுந்ததுகாண்
அத்தனையும்பாராம லன்னநடையாளும்
உள்ளாடையோடேதா னுட்கட்டுபோய்நுழைந்தாள்
தென்னகங்கொண்டானரசன் திரும்பியங்கேநான்பார்த்து
அரசனைக்கண்டவுட னங்கம்நடுநடுங்கி

உள்ளம்நடுநடுங்கி உடம்புவிடவிடென்று
கால்நடுங்கிகைநடுங்கி கனத்தபுஜம்நடுங்கி
வாயும்வறண்டுமனம் நாவுதடுமாறி
என்னாதுமெண்ணினேனேங்கிமனம்வாடி
குன்றாதுக்குண்ணினேன் குனிந்துதலையிரங்கி
அற்றதுஎன்தலைதானரசன்வாளாலே
யாண்டோமேயின்றோடே மறைந்ததுபூமுடிதான்
என்றுமேநானு மிருந்தேனிளங்கொடியே
அன்றுமனந்தளர்ந்த தறிந்துமகாராஜன்
மனதுதளர்ச்சிதன்னை மன்னவனுந்தாமறிந்து
பின்னாகவந்துயென்னை பிரியமுடன்சேர்த்தணைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு [த்து
பூந்துகிலாடைதன்னால் பெருகியகண்ணீர்தான்துடை
கலைக்குப்புழுநீக்குங் கர்ணப்பெருமாளென்று
கண்டுனக்குஅச்சமென்ன கர்ணரேயென்றுசொல்லி
அச்சமென்னவுந்தனுக்கு ஆணழகாவென்றுசொல்லி
ஆட்டத்தைப்பற்றி அழையுங்காணாரணங்கை
பகடையைப்பற்றி யழையுங்காண்பைங்கொடியை
என்றுசொல்லியபோதகர் இருந்திடவர்தன்மடியில்
தேனுகங்கொண்டாரும் தேவியரைத்தானழைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
பிள்ளைக்குநானுவரோ பேடைமலர்க்கண்ணாளே
மைந்தனுக்குநானுவாரோ மெல்லியலர்கண்ணாளே
அவர்ஆட்டத்தைநீதீர்த்து அப்பாலேபோமென்றார்
ஆட்டத்தைக்காருமென்[illegible] யிழையுமெத்தனையும்
ஆடுங்களென்றுசொல்லி [illegible]வும்பார்த்திருந்தான்
இருவரும்ஆடையிலே யிராசா[illegible]ம்பார்த்திருந்தார்
பேதங்களெண்ணாமல் பூரித்துப்பார்த்திருந்தார்
நாகக்கொடிவேந்தர் நதியோ[illegible]க்காளெண்ணவில்லை
உண்மைகள்செய்தாள்காண் உ[illegible]தமியேயெந்தனுக்கு
செய்கவுதவிதன்னைச் சொல்ல[illegible]வென்றால்வேணதுண்டு

பண்ணவுபகாரம் பார்க்கவென்றல்லவோ துண்டு
அத்தனையும்நான்மறந்து ஆரமுலையாளே
செய்நன்றிநான்மறந்து சேர்வேனோவவருடன்
நன்றியதுநான்மறந்து நான்சேரநீதியல்ல
இன்னம்நான்சொல்லுகிறேனேந்திழையே நீர்கேளும்
விடிந்துயெழுந்திருந்து வெய்யோனுதித்தபின்பு
இரவிலெழுந்திருந்து இருசாமவேளையிலே
பட்டர்புலவர் பாடுங்கவிப்புலவர்
வேதமறையோர் வேதியர்கள்சாத்திரிகள்
தேசத்திலுண்டான தியாகியர்க்கெல்லோரும்
எழுபதுயானை யெடுத்துவரும்பொன்னையெல்லாம்
நானேசெலவழிப்பேன் நாயகமேபொன்னுருவி
தேனின்மொழியாளே செலவழித்ததல்லாமல்
இட்டிருந்தஆபரண மெல்லாஞ்செலவழிப்பேன்
தேடும்திரவியம் செம்பொற்பணிதிகளும்
மாடவிராகன்முதல் மத்தியானத்திற்குள்ளே
தானேசெலவழிப்பேன் நாயகமேயிந்தமட்டும்
காசினியையாளும் கர்ணர்கொடுத்தாரென்று
பூசுரர்கள்சொல்லப் புலவர்சொல்லநானிருந்தேன்
இத்தனையுமாகுமென்னென்றுங்காண்கேளாய்
அப்படிக்கொத்ததொரு ஆணைமுகர்செய்தநன்றி
அந்தநன்றிநான்மறந்து அவரோடுசேருவேனோ
செஞ்சோற்றுக்கடனைத் தீர்ப்பேனின்றோடே
வளர்த்தசரீரத்தை மாய்ப்பேனின்றோடே
தஞ்சமுரைத்தார்க்கு வஞ்சனைகளாகாது
அவர்க்காகவென்னுயிரை யமர்க்களத்தில் நான்மடிப்பேன்
அரவக்கொடிவேந்தனன்னிதைநான்புரிந்து
எண்ணங்கொண்டாரோடே யெதிரிடேனொருங்கண்டாய்
ஐவரோடேசேர்ந்து அமர்செய்தேனொருக்கால்
வானவர்கள்தேவர்களும் மகாரிஷியோர் நகைப்பார்
பூதலத்தில்வாழுமன்னர் புன்சொல்லாற்சொல்லிடுவார்
ஈனமானவார்த்தைசொல்வார் இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள்

மாநாகர்செய்தநன்றி மறப்பேனோமங்கையரே
மறந்துவிடுமிவ்வார்த்தையை வண்டார்குழலாளே
விட்டுவிடுமிவ்வார்த்தை வேல்பொருதுங்கண்ணாளே

கர்ணர் சொல்லிவந்ததைக்கேட்டுப்
பொன்னுருவி துக்கப்படுதல்.

என்றுசொல்லிதானுரைக்க ஏந்திழையாளப்போது
ஈரச்சுவரதுபோல் இடிந்தாள்மனந்தனிலே
கல்லாயிருந்தநெஞ்சங் கரைந்தாளேபொன்னுருவி
மண்ணோடேமண்ணாய் படுத்துநல்லாள்தானிருந்தாள்
எண்ணாதுமெண்ணியவ ளேந்திழையாள்தானிருக்க
அப்போதுகர்ணரவ ருங்கிளியைத்தான்பார்த்து [ர்
போய்வாரேனென்றுசொல்லிப் போற்றியெழுந்திருந்தா
கடுகவெழுந்திருந்தார் கர்ணர்பெருமானும்
எண்ணாத்துயரமெல்லா மெண்ணியேயேந்திழையாள்
போறேனெனச்சொன்ன பொழுது பொன்னுருவிதான்கேட்டு
தீராத்துயரமெல்லாம் நினைத்தந்தநிவணையாள்
காமவிகாரமதைக் கடுகியவளதானினைந்து
ஆங்காரமாகியே யலறியவள்தானெழுந்து
போங்காரத்தோடே பொங்கியவளெழுந்து
குறுக்கவந்துநின்று கொற்றவனைத்தான்பிடித்து
மாலுங்கலையும் மருவியணைந்ததுபோல்
கொங்கைகளும்மார்பழுந்தக் கொற்றவனைத்தான்தழுவி
செங்கவளைக்கையாலே சேர்த்துப்பிடித்தவரை
அங்கவளைநாட்டாரை யாரிழையாளிட்டுவந்து
மாணிக்கமிட்டிழைத்த மஞ்சத்திலிட்டுவந்து
ஆணிப்பொன்மேடையிலே ஆளனைத்தானிருத்தி
தனக்குக்கவரியிடுந் தாதிமுகம் நோக்கி
அடிசல்சமைபுமென்று அன்னநடையாளும்

பொன்னுருவி தாதியை யழைத்துச் சமையல்
செய்யக் கட்டளை யிட்டது.

என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
போசனப்பெண்கள்வந்து பூரித்து அன்னேரம்

பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதப்பொரியல் இயல்பாகதான்சமைத்தார்
புத்துருக்குநெய்யும் போனகத்திமார்சமைத்தார்
சொன்னகனப்பொழுதில்தோகையர்கள் தான்சமைத்தார்
தேனார்மொழியாளின் சிங்காதனத்தில்வைத்து
பொன்னுருவிநாயகமே போசனமாச்சுதென்றார்
அமுதுண்ணவாருமென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
அமுதென்றுசொல்லுகையி லாரிழையாள்பொன்னுருவி
திக்கென்றெழுந்திருந்து சிம்மாசனம்போட்டார்
அங்கவளநாட்டாரை யருந்திடவேகைபிடித்து
அமுதுண்ணவாருமென் றழைத்தாளேயாரணங்கு
போசனஞ்செய்வதற்கு போவோம்வாவென்றுரைத்தாள்
வாவென்றழைக்கவே மன்னவரப்பொழுது
அங்கமெல்லாம்பொங்கி ஆச்சரியந்தானாகி
இன்பங்குளிர்ந்து இளங்கொடியைத்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
சேர்த்துஅணைத்துச் செப்பவளவாய்திறந்து
அன்னமேதேனே யமுர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேரசமே தித்திக்குஞ்செங்கரும்பே
மானேகுயிலே வயிரமணிவிளக்கே
இந்நாள்நெடுநா ளிணங்காமலென்னுடனே
கல்லாகிநெஞ்சங் கரையாதிரும்பாகி
வாழாமல்நீயிருந்தாய் மங்கையரேயிந்நாளும்
அமுதுண்ணவாருமென்று அழைத்தாயேமங்கையரே
இழிகுலத்தான்பேச்சல்லோ வுறகாதுவுந்தனுக்கு
தேர்ப்பாகனெச்சிலடி தேன்மொழியேயாகாது
அமையுங்காணெந்தனுக்கு ஆரிழைபோய்வாரேன்
போய்வாரேனென்றுமந்த புண்ணியனார்தான்கூற
போய்வாரேனென்றுசொல்லப் புரிகுழலாள்தான்கேட்டு
வார்புனற்கண்ணீரை மலர்க்கண்ணில்சோரவிட்டாள்
முத்துமுத்தாய்க்கண்ணீரை முன்மார்பில்சோரவிட்டாள்
சோரவிட்டகண்ணீரைச் சுந்தரருந்தான்பார்த்து

அங்கவளநாடாளு மரசனுமேதான்பார்த்து
அழவேண்டாம்பூமாதேயரிவையரேசொல்லுறேன்கேள்
சமர்க்களம்போகிறபேர் சாப்பிட்டுப்போவாரோ
நாடுநகராண்டு நகர்தனில்வாழ்வார்கள்
படுப்பார்கள்பஞ்சணையில் பாவையுடன்கூடியப்போ
அடுக்காதடுக்காதே யமர்செய்யப்போறதற்கு
ஏதுபரியாசஞ்செய்தா யிளங்கொடியேபோவென்றார்
அந்தமொழிகேட் டரிவைநல்லாள்பொன்னுருவி
அனலில்மெழுகதுபோ லாயினாள்பொன்னுருவி
அக்கினியிற்பட்டதொரு புழுப்போற்பதைக்கலுற்றாள்
ஈரச்சுவரதுபோல் இடிந்துஇளங்கொடியாள்
அலைந்துசேர்ந்ததுபோ லங்கனிடமேல்விழுந்து [ன்
மெல்லிநல்லாள்பொன்னுருவி போகவிட்டுநானிருக்கே
சண்டைக்குநீபோகத் தரிக்கேநான்பூமியிலே
என்னைவிட்டுநீர்போனா லும்மைவிட்டுநானிருக்கேன்
நானும்வருவேன்காண் ராசாவேயும்முடனே
என்றுசொல்லிப்பொன்னுருவி யிதஞ்சொல்லத்தானழை
அமுதுண்ணவாருமென்று அன்னநடையாளும்[த்தாள்
கர்னரிடகச்சையைத்தான் காரிழையாள்தான்பிடித்து
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுமே

கர்னரும் பொன்னுருவியும் போசனமுண்ணது.

காசிநாடாளுங் கர்னர்மனமகிழ்ந்து
மாசிலாமேனியந்த மங்கையரைக்கைபிடித்து
மன்னவருந்தேவியரு மடைப்பள்ளியில்போய்புகுந்து
கொற்றவருந்தேவியருங் கூசாமல்போய்நுழைந்தார்
கைபூசநீர்கொடுத்தார் கன்னியர்களந்நேரம்
வாங்கியவர்கைபூசி மனங்குளிரவீற்றிருந்தார்
மன்னர்க்குமாதினுக்கும் வாழையிலைபரப்பி
அமுதுகறிவகையு மறுசுவையுந்தான்படைத்தார்
அறுசுவைவகைக்கறியு மன்பானபச்சடியும்
பத்துவகைக்கறியும் பாங்குடனேதான்சமைத்து

பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபயறும்
புத்துருக்குநெய்யும் பூவையர்கள்தான்சொரிந்தார்
கட்டித்தயிருங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
கட்டுமாங்கனியும் கருவாழைப்பலாக்கனியும்
இட்டங்களிக்கவேதானேந்திழைமார்தாதியர்கள்
உண்டுசளித்தார்கள் உள்ளமெல்லாம்பூரிக்க
கண்டுகளித்தார்கள் காளையருங்கன்னியரும்
கையலம்பநீர்கொடுத்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்
போசனமுண்டு பொடிகொண்டுகைப்பிடித்து
இருவருங்கைகோர்த்து இளைப்பாருமண்டபத்தில்
வந்துயிருந்தார்கள் வயிரமணிமேடையிலே
சந்தனமும்பனிநீரும் சாந்துப்புனுகுமங்கே
பூவும்புதுமலரும் பூவையர்கள்தான்கொடுத்தார்
வாங்கியிருவரும் மனமகிழ்ந்துதானிருந்தார்
அரிபிளவுவெற்றிலையும் ஆரிழையார்தான்கொடுத்தார்
சாம்பிராணிமொக்குடனே சாதிக்காய்வெள்ளிலையும
ஏலம்லவங்கமுடன் ஏந்திழைமார்தான்கொடுத்தார்
கற்பூரஞ்சுண்ணாம்புங் கன்னியர்கள்முன்னேவைத்தார்
தாம்பூலந்தான்வாங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்தார்
அப்போதுமன்னன் அரிவையரைத்தான்பார்த்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னனுமேதுரைப்பான்
போதேவருந்துங்கள் பொன்னுருவிநாயகமே
மன்னவர்க்குத்துரோகங்கள் வஞ்சனைகள்செய்வதில்லை
ஐவருடனானு மமர்பொருதும்வேளையிலே
காண்டாவனமெரிந்த காண்டீபன் அம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தானே கர்னனென்றால்
கேட்டுமனதுரு[illegible]மொழிமாதுகனப்போ
வளர்த்த அரு[illegible]யினால் மாதுகனோடிவந்து
தமையனிட[illegible]வியென்று தார்குழலையுந்தனைத்தான்
வணங்கியழைத்தாக்கால் வஞ்சியேநீபோகாதே
எவ்விதங்கள்சொல்லி யழைத்தாலும்போகாதே

கோணுதமாது குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த கொற்றவர்களோடிவந்து
மார்மேலுந்தோள்மேலும் வைத்தெடுத்துக்கொண்டுசென்று
மாணிக்கமெத்தையின்மேல் வைப்பார்களென்னையவர்
ஐவருக்குமூத்தவரென் றரசுமெனக்களிப்பார்
ஆசனத்தின்கீழிருந்து அடிபணிந்துபூசைசெய்வார்
இருபக்கந்தானிருந்து ஏவல்களைச்செய்திடுவார்
மங்கையரேயுன்னிடத்தே மன்னர்களோடிவந்து [ர்
அண்ணனிடதேவியென்று யண்ணியென்றுமுன்னையவ
சீக்கிரமாயோடிவந்து திருவடியைப்பூசைசெய்து
புத்திரர்தன்னுடனே பூமியுள்ளோர்தான்புகழ
எத்திசையுமன்னர்க ளெல்லோருங்கொண்டாட
குருகுலத்தார்பட்டமுங் குழந்தைக்களிப்பார்கள்
தேசமறியச் சிகாமணியாய்வாழ்ந்திருப்பீர்
ஆகையினாலுந்தனுக்கு ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
அந்தநல்லபஞ்சவர்க ளைவருந்தன்மைத்துனர்காண்
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொழுநன்மாருந்தனுக்கு
கோணுதமாதவள் குந்தியம்மாளுன்மாமி
தோராவடிவழகி திரௌபதையுனக்கிளையாள்
ஐவரிடதேவியர்க ளனைவருமுனக்கிளையார்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனுன்மகண்டி
தேசத்தரசன்கூறிவந்த அல்லித்திருமகனார்
பூமார்பழகன் புலந்திரனார்வீரி[illegible]
உன்மைந்தனிலுந்தானதிகம் மாபாண்டிநாட்டாண்டி
உன்பிள்ளையிலுந்தானதிகம் புலந்திரனார்வீரியரும்
அவருக்குவேணபிரியங்கள் சொல்லிவந்தேன்மெல்லிய
அந்தக்கார்வேந்தருன்னைத் தளரவிடார்மெல்லியரே [ரே
போர்க்களமுஞ்சென்று பூசல்முடிந்தாக்கால்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்தேவியரும்
அத்திபுரத்தில்வாழ் பத்தினியாரெல்லோரும்
முன்னாளிலிட்ட சபதமுடிக்கவென்று
பாஞ்சாலிநாயகியாள் படுகளத்தில்பார்த்திருக்க

பார்த்திருக்கவெல்லோரும் படுகளத்தில்வந்துநின்று
அரசரிடதேவியர்களைவரும்வந்துநின்று
தருமரவர்சொல்வதினால் தார்வேந்தர்கன்னியர்கள்
ஆழவேகுழிவெட்டி அக்கினியைத்தான்மூட்டி
மாயன்சொல்வதனால் மங்கையர்கள்வந்துநின்று
ஆயர்கிருபையினால் அக்கினியில்தான்விழுவார்
மங்கையர்களெல்லோரும் வந்து அனல்பாய்கையிலே
செங்கைவளைகன்னியர்கள் தீக்குழியில்பாய்கையிலே
ஐவருமுன்னை யனல்பாயவொட்டார்கள்
பஞ்சவர்களுன்னைப் படுகுழியில்பாயவொட்டார்
செல்வருக்காயுன்னையவர் தீக்குழியில்பாயவொட்டார்
மைந்தரையுமுந்தனையும் மாளிகையில்கொண்டுசென்று
மன்னவர்க்குமேலான மதனியென்றுசொல்லியுன்னை
அண்ணனிடதேவியென்று ஆரணங்கேயுன்னையவர்
போற்றிப்புகழ்ந்திருப்பார் பூவையரேபஞ்சவர்கள்.
கண்டுகளித்திருப்பார் கன்னியரேயுன்னையவர்
புத்திரரும்நீயுமாய் புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவீர்
மைந்தரும்நீயுமாய் மனக்களிக்கவாழ்ந்திருப்பீர்
சந்ததியும்நீருமாய் தார்குழலேவாழ்ந்திருப்பீர்
நான்-இராச்சியமாண்டு நலமாயிருக்கையிலே
அரவக்கொடியோனுடனே அரசுசெலுத்துகையில்
நான்-வாழும்நா[illegible]யிலே நாயகமே நீயும்நானும்
[illegible]தான் ஒருமித்திருவருமாய்
மருவிவிளையாடி சரசங்கள்தானுஞ்செய்து [டேன்
பஞ்சணையில்பள்ளிகொள்ள பாக்கியம்நான் அற்றுவிட்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இணங்காமல் நீயிருந்தாய்
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல் நீயிருந்தாய்
ஆனாலும்என்ன இனி ஆரணங்கே நீகேளும்
மஞ்சள்புனுகுடனே மைச்சாந்துபொட்டிடவே
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
வாரிக்குழல்முடித்து மனமகிழ்ந்து நீயிருந்தாய்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி

அரிவையவுநின்று யிருந்தீரே இந்நாளும்
இனிபூவின்மணமறந்தீர் பொன்சாந்துநீர்மறந்தீர்
மஞ்சள்குளிமறந்தீர் மணமறந்தீரின்றோடே
தாலிமறந்தீர் தரிபணிகள்தான்மறந்தீர்
சேலைமறந்தீர் செங்கழுநீர்மறந்தீர்
வண்ணத்துகிலாடை மறந்ததுதானின்றோடே
வெள்ளைத்துகிலாடை விதியாச்சுஉந்தனுக்கு
வெண்ணீறுகாப்பணிய வைத்தார்மகாதேவர்
கைம்பெண்சிறையாகக் காரணங்களாச்சுதடி
ஆனாலுமென்னயிது ஆயர்செய்தஉபாயமடி
மாயவனார்செய்த மகிமையிதுமங்கையரே
மஞ்சள்குளிமறந்து வாழ்வுங்குறைந்தாலும்
இன்றுமுதல்மைந்தர் இவ்வுலகம்நீபெறுவாய்
தார்வேந்தர்உந்தனைத்தான் தளரவிடார்தையலரே
பேரைவர்தங்கள்முன்னே பெருந்தலையாய் நீயிருப்பாய்
மண்டலத்திலுள்ள மன்னவர்கள்கொண்டாட
செத்தானேகர்னன் சுகம்பெற்றாள்பொன்னுருவி
மாண்டானேகர்னன் வரிசைபெற்றாள்பொன்னுருவி
மைத்துனன்மார்தன்னாலே வரிசைபெற்றாளென்றுசொல்
அரசர்கள் தான்பெற்றயரண்மனையில்வீற்றிருப்பாய் [வார்
மன்னவர்கள்தான்பெற்ற மாளிகையில்மகிழ்ந்திருப்பாய்
தார்வேந்தர்மாளிகையில் தையலருநீருமங்கே
சுகமாயிருங்காணுஞ் சுந்தரியேபொன்னுருவி
என்னை நினையாதே இளங்கொடியேசோராதே
இரவும்பகலும் எந்நேரஞ்சோராதே
ஐவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்ஆரணங்கே
பஞ்சவரைப்பற்றிநீ இருங்காணும்பைங்கொடியே
புத்திரரைப்பற்றிநீ யிருங்காணும்பூங்கிளியே
மாமியார்மைத்துனர்க்கு மனதுவரநீநடந்து
மாமியார்மார்க்கேற்ற மருமகளாமென்றுசொல்ல
பேர்பெற்றிருங்காணும் பொன்னுருவிநாயகமே
போகவிடைகொடுப்பாய் பூவையிளங்கொடியே

விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளு
கர்ணர்முகம்பார்த்து காரிகையாளே துரைப்பாள் [ம்
போர்க்களத்தில் நீரும்போய் போர்பொருதிமன்னருடன்
அமர்க்களத்தில் நீரும்போய் அருதியாய்த்தான்மடிந்தால்
பொன்னரசுமாள்வதற்குப் போர்வேந்தர்மன்னவர்கள்
குருகுலத்தானென்றுசொல்லுங் குறிப்பறியமாட்டாமல்
இழிகுலத்தான்தன்கழுத்தில் இட்டானேமாலையென்று
நாடுநகரதனை நலமுடனேவிட்டுவிட்டு
காட்டகத்திற்போனாரே காதலருமாச்சியரும் [ன்
அவர்-வாராதிருந்தாக்கால்மன்னவரேயென்னசொல்வே
ஐயருக்கென்னசொல்வே னாச்சியர்க்கென்னசொல்வேன்
தமையருக்கென்சொல்வேன் தம்பியர்க்கேதுசொல்வேன்
ஏதுசொல்வேனென்று இளங்கொடியாள் தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசனங்கேதுரைப்பான்
போதேயருந்தடங்கண் பொன்னுருவி நாயகமே
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனன்கையம்பாலே
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கருணனென்றால்
பஞ்சவர்களோடிவந்து பரிவாயெனையெடுத்து
கொண்டுபோய்தங்கள் கொலுவிலமர்த்தியபின்
உங்கள்-ஐயமார் ஆச்சியற்கு ஆளனுப்பிவைப்பார்கள்
கொற்றவர்களைவருந்தான்குறிப்பறியவைப்பார்கள்[த்தை
அப்போ-உங்களிட தாய்தந்தையர் யறிந்திடுவாரென்குல
குருகுலத்தானென்றுசொல்லி கொற்றவர்கள்தானறிந்து
மருமகனுக்காக வரிசையனுப்பிவைப்பார்
ஈரேழுபதினாலு ராசாக்கள்தானறிய
ஆனைபரிசேனைகளும் அவற்கேற்றராச்சியமும்
பொன்னாபரணங்களும் போர்வைபட்டாடைகளும்
அரசர்கள்தான்மதிக்க அனுப்பிவைப்பார் [illegible]க்கு
வேண்டும்வரிசையெல்லா மெல்லியனுப்பிவைப்பார்
தருமருடன்ஐவர்களும் தார்வேந்தர் தங்களுடன்
வந்தவரிசையெல்லாம் வகையாகத்தானிறங்கி
அவர்களெல்லவர்க்கும் அரியவகைபடுத்தி

தார்வேந்தர் தங்களுடன் சம்பந்தந்தானுகி
உத்தமர்கள் தங்களுடன் உறவாகிஐவருந்தான்
வந்ததொருசம்பந்தி மார்களுக்குஅந்நேரம்
வேண்டும்வரிசைகளும் வேண்டியது அவர்களுக்கு
மன்னவரையெல்லாம் மகிழ்ச்சிபெறதானனுப்பி
இன்பஞ்சுகமாக இருப்பார்களென்னருகில்
மணங்களிக்கஐவருந்தான் வந்திருப்பாரென்னருகில
அப்போதெரியுமுங்கள் ஐவருக்குமென்பிறப்பு
ஈனகுலமென்பதுவும் என்குலமுமென்பிறப்பும்
தானேயறிவார்கள் தையலுந்தன் தாய்தகப்பன்
மாண்டால்தெரியுமடி மங்கையரேஎன்குலந்தான்
செத்தால்தெரியுமடி தெள்ளமிர்தேஎன்குலந்தான்
அப்போதுஉங்களையர் ஐவருடன்கூடியாடி
மனதுமகிழ்ந்திருப்பார் வஞ்சியேநீ அஞ்சாதே
மாதமொருப்பயணம் மாதாவின்தன்மனைக்கு
போய்வருவாய்நீயும் பொன்னுருவி நாயகமே
தாய்வீடுமாமிவீடுஞ் சந்தோஷமாயிருப்பாய்
மைந்தரும்நீயுமாய் மதிக்கவேவாழ்ந்திருப்பாய்
புத்திரருநீயுமாய்ப் பூரித்துவாழ்ந்திருப்பாய்
போகவிடைதாரும் பூவையரேபொன்னுருவி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துபொன்னுருவி
மைந்தனைக்கொண்டுவந்து மன்னவனார்கைகொடுத்தாள்
வாங்கியந்தப்பாலகனை மார்போடேதானணைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கொஞ்சிவிளையாடிக் கோதாட்டிச்சீராட்டி
மைந்தன்கவலையெல்லா மன்னவனார்தான்தீர்ந்து
பிள்ளைகவலையெல்லாம் புண்ணியனார்தான்தீர்ந்து
ஏந்திழையாள்கையில் எடுத்துமவர்தான்கொடுத்து

கர்ணர் பொன்னுருவியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
அமர்க்களம் போகிறது.

போய்வாரேனென்றுசொல்லிப் பொன்னரசைத்தான்கே [ட்க
போய்வாரேனென்றசொல்லைப் பொன்னுருவிதான்கேட்டு

அங்கம்பதைபதைக்க ஆருதுக்கமுடன்
பொங்கிமனமுருகிப் புண்ணியனார்மேல்விழுந்து
ஆசையெல்லாந்தீர அவர்மேல்புரண்டழுது
மெத்தவருத்தமுடன் மெல்லியருந்தானெழுந்து
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னுருவிதானுரைத்
மங்கையவளுரைக்க மன்னவனார்தானெழுந்து [தாள்
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திகைத்துமதிமயங்கி
வாசற்படிகடந்து மங்கைநல்லாள்கோவில்விட்டு
பதினெட்டுவுப்பரியும் படியும்பலகடந்து
ஆசாரசாவடிமுன் அங்கராயன்தான்வரவே
கர்னர்வருகிறதைக் காவலர்கள்தானறிந்து
சின்னம்பிடித்தார்கள் செகதலங்கள்தானறிய
ஊதினார்சின்னம் உலகமெல்லாந்தானறிய
கற்பகத்தேர்மேலே ஏறினார்கர்னரவர்
அருகிருந்தமன்னவர்கள் அவரவர்வாகனத்தில்
ஏறியே அங்கனுட இருபக்கஞ்சூழ்ந்துகொண்டார்
பாட்டகர்புலவர்களும் படைமன்னர்சேனைகளும்
கட்டியங்கள்கூறக் கவிவாணர்தான்புகழ
எக்காளமூத இராயகொடிமுழங்க
பேரிகைமுழங்க பெரியதாரையூதிவர
துந்துமிமுழங்க திருச்சங்குந்தானூத
பொற்சின்னந்தான்முழங்க புறப்பட்டார்கர்னரப்போ
காசிநகராளும் கர்னரிடபொற்சின்னம்
ஏதென்றுசொல்லி ஊதினார்பொற்சின்னம்
சூரியன்புத்திரனார் துலங்கும்மணிவிளக்கு
துயிலாடன்வாய்ப்புழுவை தவிர்த்ததொருசஞ்சீவி
பஞ்சவர்க்குநூற்றுவர்க்கும் பட்டத்தபதியாம்
வருகிறாரென்றுசொல்லி மகிழ்ச்சின்னந்தானூத
வீதிகடந்து வேந்தர்மனைகடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கன்னாரவீதிவிட்டு
தெத்துகடந்து தெருவும்பலகடந்து
போர்களத்தில்வந்து புகுந்தார்கருணருமே

சமர்க்களத்தில்வந்து சதிராகமன்னவனார்
சல்லியனார்தேருடனே தார்வேந்தனப்போது
ஆனைபரிசேனை அணிவகுத்துநின்றார்கள்
முன்னணியும்பின்னணியும் முதலணியும்போரணியும்
ஒன்றாகத்தானிறுத்தி நடுவணையில்நின்றார்கள்
அப்போதுபஞ்சவர்களவரவர்சேனையுடன்
சின்னம்பணிமாறத் திருச்சின்னந்தானூத
ஆயுதம்பட்டு அமர்க்களத்தில்வந்துநின்றார் [லாம்
போர்க்களத்தில்வந்துநின்று புண்ணியனார்சேனையெல்
சக்கராயூகம்போலே தானிறுத்திசேனையெல்லாம்
பற்குணனுமப்போது படிகளத்தைபார்த்துநின்றான்
அப்போதுமாயவனை ரைவருக்கேதுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானழைத்து
தாரார்மணிமார்பா தர்மரே நீர்கேளும்
ஆட்டினிடமந்தைகண்டு ஆலிக்கும்வேங்கையைப்போல்
சூரியன்புத்திரனார் துலங்குமணிமுடியோன்
அக்கினியைப்போலே அங்கராயர்வந்தார்காண்
செந்தணலைப்போலே வந்தான்கருணனென்று
பருத்தப்பொதிதனிலே நெருப்புபொதியதுபோல்
ஐவரையும்யின்றேடே யனலாயெறிப்பான்காண்
ஆகையினாற்சொல்லுகிறேன் ஐவரே நீர்கேளும்
ஐவருமொன்றாக அணிவகுத்துநின்றிடுங்கள்
உங்களைக்கைவிட்டேனென் றெண்ணாதீர்பஞ்சவரே
அங்கராயனுக்கெதிரா யாலித்துநின்றிடுங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயரைத்தான்பார்த்து
கலகலென்றுதானகைத்துக் காவலர்களேதுசொல்வார்
ஆழிகைவென்றுவந்தோ மாறுகளைநீந்திவந்தோம்
ஏழுகடல்நீரு மேகமே நீந்திவந்தோம்
மண்ணெடுத்தபுற்குழிதான் மாயவரேயரிதாச்சோ
வீஷ்டுமர்துரோணர் விகர்ணர்கள்நூற்றுவரை
சேரவேகொண்டுவந்தோம் தீர அமர்க்களத்தில்
ஆனையைக்கொன்றவர்க்கும் பூனையரிதாச்சோ

புலிகொன்றுவந்தவர்க்கும் எலிகொல்லதானரிதோ
ஆயரேயுன்னருளா லலங்காரபூமுடியை
தூற்றுவர்களோடே காற்றில்பறக்கடிப்போம்
ஏதுகாணிவ்வார்த்தை யேளிதமாய்சொல்லிவிட்டீர்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமாள்தானுரைப்பார்
தக்கபுகழுடைய தர்மரே நீர்கேளும்
காசினியையாளுங் கர்னப்பெருமாளும்
உதித்தெழுந்தகாதத்துக்கும் உத்தமர்களைவரையும்
கொன்றுசூரியனுக்குக் கொடிதருவேனென்றுசொல்லி
தார்வேந்தர்முன்பாகச் சபதமிட்டுவந்தார்கள்
ஆகையினால்கர்னனை யமர்க்களத்தில்சாமத்துக்குள்
கொல்லவேணுமென்று கூறினார்மாயவரும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டாச்சரித்தாரைவர்களும்
கொற்றவர்களைவருந்தான் கொக்கரித்துத்தானெழுந்தார்
மாயவரேயுன்னருளால் வஞ்சனையால்தானணைத்தான்
எமபுரத்துக்காளாகயேற்றுகிறோம்பாருமென்று
கையில்சிலையெடுத்துக் காவலர்களும்புகுந்து
சேனைகளத்தனையுஞ் சின்னபின்னமாகவே
தேரோடுதேராறுத்துச் சிதறடித்தார்பார்தனிலே
கரிகள்பரிசேனையுடன் கதறிமுறிந்திடவே
அர்ச்சுனனுங்கர்னன்மேல் அதட்டிவருவதைக்கண்டு
தேர்விசையன்வில்வளைத்து சீறிவருகிறதை
சாரதியன்சல்லியனார் கர்னனைத்தான்பார்த்து

கர்னரைச் சல்லியன் சமாதானமாகப் போகச்சொன்னது.

கண்டீரோகர்னா நீ காளைவருகிறதை
எரிமுகந்து அக்கினிபோலெதிர்த்திவாரானருச்சுனனும்
முன்னாள்பரசுராமர் மொழிந்தநல்லவாய்மையினால்
கைச்சிலைகளெல்லாங் கடுகச்சமைந்தான்காண்
அஸ்திரங்களில்லைகா ணங்கராயர்வுன்னிடத்தில்
ஆகையாலவர்பக்க மடைவாகச்சேருவோம்வா

வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டங்கராயன்தானகைத்து
சல்லியனைத்தானோக்கித் தானங்கேயேதுரைப்பார்
உத்தரதேசத்து ராசாவே நீர்கேளும்
கற்பகத்தேரிருக்கக் கைதனிலேவேலிருக்க
அற்புதமாய்க்கொல்லவல்லே சர்ப்பக்கணையிருக்க
ஒப்பாகயெண்ணாமல் சொல்பமாய் நீயுரைத்தாய்
ஐவரையுமின்றோடே அடக்கிறேன்பாருமென்று
பார்த்துரைத்துகர்னன் பாம்புக்கணையெடுத்தான்
சல்லியனுமங்கே தானங்கேயேதுரைப்பான்
காசினியையாளுங் கர்னப்பெருமாளே
முன்னாள்பாஞ்சாலி முடிமன்னன்சபைதனிலே
ஈரேழுபதினாலு தேசத்திராசமன்னர்
ஐயாயிரந்தேச ராசாக்கள்தானறிய
மாநாகத்தன்னுடனே மருஞ்சிலையைத்தான்வளைக்க
மாளாமல்வீட்டீர் மகாசபையோர்பார்த்திருக்க
வளைக்காமல்விட்டுவிட்டீர் மன்னவரேகர்னரே நீர்
அனைவரும்பார்த்திருக்க அருச்சுனனாரப்போது
பத்துப்பேர்தான்பார்க்க பார்த்திபனுமோடிவந்து [தே
அவ்வில்லைத்தான்வளைத்து அரைக்ஷணத்திலப்பொழு
அனலிற்பிறந்தவளை அப்பொழுதேமாலையிட்டான்
தியிற்பிறந்தவளை சிலைவளைத்துமாலையிட்டான்
வில்வளைத்துமாலையிட்டான் மெல்லியந்தப்பெண்மயிலை
கணைவளைத்துமாலையிட்டான் காளையந்தவருச்சுனரும்
அப்படிக்கொத்தவர்க ளைவரந்தப்பஞ்சவர்கள்
மச்சநாடெல்லையில் மாட்டைமடக்கையிலே
உத்தரனோடேயொரு தேர்மீதிலேறிவந்து
மாட்டைத்திருப்பிவிட்டு மன்னர்க்கெதிரில்நின்று
சின்னபின்னமாகவே சேனையைப்பறக்கடித்து
மன்னவர்கள்பூமுடியில் மகுடம்பறித்தவனும்
தேவர்கள்வாழ்த்திடவே சென்றான்விலாடபுரம்
மகுடம்பறிகொடுத்து வந்தீர்கள் அத்திபுரம்

அப்போதுநானறிந்தே னாகாயவித்தையெல்லாம்
வேறென்னகண்டீர்காண் வீரா நீவில்வித்தை
அதிகமாய்க்கற்றீரோ அங்கராயாவில்வித்தை
மாயவனாரைவருக்காய் வெகுவாயிருக்கையிலே [தான்
உன்வாழ்பாம்புவிட்டாக்கால் சட்டைபண்ணாரைவருந்
சர்ப்பத்தைவிட்டாக்கால் வதைத்திடமாட்டாது
ஆகையினால்சொல்லுகிறே னறிந்துதிருப்புமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டாசனக்கேதுரைப்பான்
காசிநகராளுங் கர்னனுமேதுரைப்பான்
கொல்லும்புலியதுபோற் கோபித்துக்கண்சிவந்து
எதிராளிக்காகவென்னை இகழ்ச்சியாய்நீயுரைத்தால்
சினையாதரித்தாற் சேருந்துரியனோடே
என்றுசொல்லியங்கராய னெடுத்தானேசர்ப்பந்தன்னை
சர்ப்பக்கணையெடுக்கச் சல்லியனார்தான்பார்த்து
கர்னனைவிட்டுக் கடுகியேசல்லியனார்
மானுகன்பக்கலிலே வந்துவிட்டாரப்பொழுது
சல்லியன்போனபின்பு தாக்குள்ள அங்கராயன்
சாரதியுமில்லாமல் தார்வேந்தர்கர்னரப்போ

கர்னர் அருச்சுனன்பேரில் சர்ப்பக்கணை யேவுதல்.

வாழ்பாம்பு அஸ்திரத்தை யன்னவனார் தானெடுத்து
மந்திரங்களுபசரித் திந்திரனார்பாலகன்மேல்
இந்திரனார்மைத்துனனுக் கிசைவாக அம்புவிட்டார்
முந்திகைமுடிக்க மூண்டதுசர்ப்பக்கணை
சிடசிடவென்று செந்தணலக்கினிபோல்
அக்கினிசெந்தணல்போ லனலாய்வருகிறதை
ஆனைமுகுமன்ன ருச்சுனனார்தான்பார்த்து
விஷநாகந்தான்விலக்க வேறுதுணையில்லாமல்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மர்மமாய்நின்றுவிட்டான்
ஐவரையுங்காக்கவந்த ஆயருந்தாமறிந்து
மேகவர்ணர்தேர்மிதிக்க மூன்சக்ரமுந்தானழுந்த
ஆழியழுந்தவே யாணழகன்தார்சாய

அங்கராயன்விட்டகணை யருச்சுனனார்கிரீடமதை
காண்டீபன்கிரீடந்தன்னை கர்னன்முன்னேவைத்ததுகா
கதிரவன்புத்திரனுங் கண்டுமனங்கலங்க [ண்
சூரியனார்புத்திரனே துலங்குமணிவிளக்கே
அமர்க்களமெல்லாந்தேடி அர்ச்சுனனைக்கண்டதில்லை
போர்க்களமெல்லாந்தேடி புண்ணியனைக்கண்டதில்லை
பாதாளலோகத்தில் பார்த்திபனார்போயிருப்பார்
பாதாளம்போயிருந்து பாரமுடிகொள்ளவல்லேன்
மறுகணைபோடுமென்று மானுகன்தான்கேட்க
சர்ப்பக்கணைவீண்போச்சுதென்று தார்வேந்தனப்போது
மயங்கிமருமனதாய் நின்றுவிட்டார்கர்னரப்போ
சின்னப்பட்டுபோனேனென்று சினந்துமே அங்கராயன்
முன்னாளில்குந்தியர்க்கு மொழிந்திட்டவாய்மையினால்
தாயாருக்குசொன்னமொழி தவறுமலங்கராயன்
மறுக்கணைநாண்தொடுக்க மாட்டேனெனவுரைத்தார்
வேறொருகணைதொடுக்க வேண்டாங்காணென்றுசொல்ல
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டரவம்பெருநாகம்
பொங்கிமனமுருகி போங்காரந்தானாகி
அரனாரெழுத்தின்படி யந்நேரம்போச்சுதுகாண்
பாம்புமேபோனபின்பு பழுதில்லா அங்கராயன்
சேனைகளுமில்லாமல் தேரொன்றாய்நின்றுவிட்டான்
பொதியில்கணைகளுந்தான் போய்விட்டதாகையிலே
கைவாளைகண்டு கர்னனுமருச்சுனன்மேல்
வாய்வேகமாகவே வருகையிலேமாயவரும்
கண்டுமேமாயவருங் காளையுடனேதுசொல்வார்
அங்கம்பழுதில்லா அருச்சுனனேவீரியனே
ஐவருடன்பிறந்த அழகுசிகாமணியே
பொங்கியேகர்னரும் புதுமையது நீபாராய்
என்றுசொல்லியஞ்சலா திருக்குமந்தவேளையிலே
அங்கராயன்ஓடிவந்து அருச்சுனரைத்தாக்கினான்
தாக்கியபோது தனஞ்செயனார்தானும்
ஏழுமார்தூரம் இடைந்ததின்பின்னாக

பின்னாகத்தானிடைய பெருமாளும்தான்பார்த்து
ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள் தானகைத்து
காசினியையாளுங் கர்னர்பெருமாளே
செமதக்கினிபயின்ற செல்வனார் தானளிக்க
ஆயுதவித்தையெல்லா மடையாளங்காட்டிவைத்தாய்
மெச்சினேனென்றுசொல்லி மேகவர்னர் தானுரைத்தார்
ஆனைலழக னர்ச்சுனனுமே துரைப்பான்
மாயனேகர்னரிட வலிமைதனை நீரையுரைப்பாய்
அடியேனுங்கர்னனை யமர்க்களத்தில் நில்லாமல்
எத்தனை தூர மெடுத்தெறிந்துபோட்டாலும்
ஆனாலுங்கர்னனைத்தா னமர்க்களத்துமன்னர் முன்னே
மெச்சினேனென்றுசொல்லி மாயவரேயெடுத்துரைத்தீர்
பாசுபதாஸ்திரத்திற் கதிகமோபாசக்கணை
என்-காண்டிபத்தைப்பார்கிலும் அதிகமோபாசக்கணை
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பார்மாயவனார்
தருமருடன்பிறந்த தனஞ்செயரேசொல்லக்கேள்
வீரியங்கள்பேசாதே வேந்தர்கள்முன்பாக
சவுரியங்கள்பேசாதே தார்வேந்தர் அருச்சுனரே
கற்பகத்தேரதனைக் காற்றாய்ப்பறக்கடித்து
ஏழோசனைதூர மெடுத்தெரிந்துபோட்டாலும்
கர்னனார்தேரதனைக் காப்பாரொருவருண்டோ
மூச்சுவிட்டால்கர்னன்தேர் மூக்காதமோடிவிடும்
ஆகையினால்கர்னர்தேர் அரிதல்லவெந்தனுக்கு
என்னுடையதேராண்மை யுரைக்கிறேன்மன்னவனே
அந்தரலோகமெல்லாம் ஆபோசனமாக்கிடுவேன்
பூமியழுத்திப் புதையமிதித்திடுவேன்
அனுமாரும்தேர்மேலே யவருடையவல்லமைகேள்
ஏழுகடலு மெடுத்தெரியவல்லவர்காண்
ஜெகஜாலம்பெற்றவர்காண் கருடபகவானும்
இத்தனைபேரு மிருந்துமிதிக்குகையிலே
பூமியிலேதேரைப் புதையமிதித்திருக்க
இத்தனைதேரோடே யெடுத்தெரிந்தான்கைச்சிலையால்

கர்னன்திரேகமல்லோ காளையருச்சுனனே
ஆகையினால்கர்னனைத்தா னர்ச்சுனனிப்போது
விட்டுவிட்டாராமாகில் வேந்தருங்களைவரையும்
எமபுரத்துக்காளாக்கி யேகுவானத்திபுரம்

அர்ச்சுனன் கர்னன்மேல் கணை தொடுத்தது.

என்றுசொல்லக்கேட் டிந்திரனார்புத்திரரும்
காண்டிபந்தன்னைக் கடுகவேதான்வளைத்து
சந்தித்துக்கர்னனிட மார்புக்குவிட்டுவிட்டான்
காண்டிபன்விட்டகணை கர்னனப்போதானறுத்து
வாளால்விலக்குகையில் மட்டுப்படாமல்வந்து
மயிருக்கொருகணையாய் மன்னனுக்குத்தைத்ததுகாண்
அப்போதுகர்னனு மாயாசந்தானாகி
தேர்தட்டுபூசனையில் சேர்ந்திருந்தார்சோகமுடன்
செவ்வானமிட்டதுபோல் செவந்ததுமேனியெல்லாம்
கையெடுக்கமாட்டாமல் கர்னருஞ்சாய்ந்திருந்தார்
ஆனைலழகுமன்ன னர்ச்சுனன்தான்பார்த்து
கைச்சிலையைக்கீழேவைத்துக் காளையவரப்போது
தருமரைப்போலாகத் தனஞ்செயற்குதோற்றுதென்று
அரைமனதுதுயரத்தா லர்ச்சுனனின்றுவிட்டான்
கர்னரேதருமரென்று காளையரும்நின்றுவிட்டான்
அப்போதுமாயவனு ரர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
கைச்சிலையைக்கீழேவிட்ட காரணங்கள்சொல்லுமென்றார்
வில்லதனைக்கீழேவிட்டவிதஞ்சொல்லுமென்றுசொன்னா
அப்போது அர்ச்சுனனு மாயவருக்கேதுரைப்பான் [ர்
காசினியைத்தானாளுங் கர்னரைப்பார்த்தாலே
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போல்தோற்றுது
தருமரைப்போல்சீர்வடிவு சுவாமியிதோகாணுதென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமாளேதுரைப்பார்
முன்னாளில்கர்னன்செய்தமுறைமையெல்லாம்கண்டிருந்
தோராவடிவழகி துரோபதையைமுன்னாளில் [தோம்
அரசர்சபைநடுவே யம்பலத்திலேற்றிவைத்து

துகிலையுரியவைத்தான் துரியோதனப்பாவி
அப்போது துகிலுரிந்த அங்கவளநாட்டான்காண்
ஆயிரந் துரைகளுடன் அபிமன்னனைச்சூழ்ந்து
தந்தையுங் காணாமல் தகப்பனார்மாலையினால்
கொன்றமலர்மாலையிட்டுக் கொன்றவனுங்கர்னனல்லோ
மைந்தனைக்கொன்றதொரு மாபாவிகர்னனல்லோ
உன்பிள்ளைகளைக்கொன்றதொருபெரும்பாவிகர்னன்காண்
அபிமன்னனைக்கொன்ற அரும்பாவிகர்னனிவன்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மூடுகிவந்தானைக்கால்
களைதெளிந்துகர்னனுங் கையிலேவில்லெடுத்தால்
ஐவரையுங்கொன்று அதம்பண்ணிபோட்டிடுவான்
பஞ்சவரைக்கொன்று பரமபதஞ்சேர்த்திடுவான்
அப்போது கொல்ல அரிதாயிருக்குமப்பா
முந்தித்துகிலுரிந்த முறையில்லாகர்னல்லோ
இன்னமொருபாண மெய்யுமென்றார்மாயவரும்
எய்யுமென்றவார்த்தை யெழில்விசயன்கேட்டு
அதிககோபந்தானாகி யர்ச்சுனனுமப்போது
கர்னன்மேல்சிலையெடுத்து கணையொன்றுதான்பூட்டி
மார்பளவுதானிழுத்து மன்னன்மேல்விட்டுவிட்டான்
விட்டகணையப்பொழுது பட்டதுகர்னன்மேல்
கற்பகத்தேர்மேலே சாய்ந்தான்கருணனப்போ
அந்தரத்திற்றேவதைகள் அப்பொழுதேதுரைப்பார்
முன்னால்பரசுராமர் மொழிந்திட்டசாபத்தினால்
பாணங்கள்கர்னனுக்குப் பலிக்காமற்போயினது
அருச்சுனன்கையம்பாலே யங்கநன்மடிந்தானென்று
பூலோகந்தான்புகழப் புட்பமழைபொழிந்தார
பூமாரிகள்கர்னன்மேல் பொழிந்துநடந்தார்கள்
தேவர்மழைபொழிந்து தெய்வலோகந்தான்புகழ
கர்னன்விழுந்திடவே கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
புத்திரனார்தான்விழவும் புண்ணியனார்போய்மறைந்தார்
படைத்தலைவர்தான்விழவே படைமன்னர்தாமறிந்தார்
இவர்கட்சேனைகளு மிடைந்தார்களந்நேரம்

அவரவர்கள்தேரை அமர்க்களத்தில்தானிறுத்தி
வெறுங்கையாய்த்தானடந்தார் வேந்தர்களெல்லோரும்
ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தார்க ளவர்களிடமண்டபத்தில்

கிருஷ்ணபகவான் பிராமணவேடம்பூண்டு கர்னனைத் தியாகங்கேட்பது.

இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அப்போ-மாயன்பெருமானு மனதிலேகபடுகொண்டு
முதிர்ந்தவயதுடனே முந்நூலுமார்பிலங்க
வேதபிராமணர்போல் வேடங்கொண்டாரெம்பெருமாள்
ஐயமென்றுசொல்லியவர் அங்கராயன்முன்னேவந்து
ராசாத்திராசாவே ராசமணிவிளக்கே
எதிரரளிநெஞ்சிற் இளையாதஆச்சரமே
கற்பகத்தருவைநிகர் கர்னப்பெருமாளே
கேட்பவர்க்கில்லையென்னாக் கீர்த்திமணிவிலக்கே
ஐயமென்றுவந்தேன்காண் அங்கவளநாட்டானே
சேதியொன்றுவந்தேன்காண் தே[illegible]ந்திராசமன்னா
என்றுசொல்லிமாயவனார் எடுத்துரைத்தாரப்பொழுது
மாயவனார்கூறியதை மன்னவனார்தான்கேட்டு
கணையால்களைத்திருக்குங் கர்னர்பெருமானும்
மாயவனார்சொல்மொழியை மனதிலேதானினைந்து
ஐயமென்றுகூறினதை அங்கராயன்தான்கேட்டு
அங்கமெடுத்துஇந்த ஆயரைதான்பார்த்து
மறையவனாகவந்த மாயவரைத்தான்பார்த்து
ஸ்ரீராமாவென்று தேர்வேந்தர்கர்னனப்போ
பிராமணரைத்தான்பார்த்துப்புண்ணியனாரேதுரைப்பார்
பிரமகுலத்துதித்த புண்ணியரேவேதியரேநீர்
பேய்கள்தழைக்க பெரும்பூதங்கொக்கரிக்க
இராசாக்கள்நின்றாடும் ரணக்களத்திலிவ்வேளை
பயப்படாமலென்னருகில் பார்ப்பா நீவந்ததென்ன
அமர்க்களத்துக்கஞ்சாமலையா நீவந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டே துரைப்பார்மாயவனார்

ஈரேழுதேசத்து ரசாதிராசர்முன்னே [ஞர்
கார்மேகந்தன்னிலிச்சங் கர்னகொடையென்றுசொன்
ஆகையினுல்கர்னரே யையமென்றுவந்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருவாள்வார்த்தைதன்னை
ஆயனுர்சொல்வார்த்தை யங்கராயன் தான்கேட்டு
காசினியாண்டவிதரு கர்னனெடுத்துரைப்பான்
தேசத்தை... டுதான் தியாகமளிக்கையிலே
அப்போதுஐயவென்று அடியேனைநாடிவந்தால்
தேவரீர்தான்மகிழ்ந்து திரவியத்தைதானளிப்பேன்
அடியேனுன்செய்ததொரு அபசாரந்தன்னுலே
தம்பிமார்பாணத்தினுல் தாழாதிருக்கையிலே
தியாகமென்றுவந்தாக்கால் தயாபரனேசொல்லுவேனுன்

கிருஷ்ணபகவான் கர்னனிடத்தில்
தியாகம் பெற்றுக்கொண்டது.

ஆனாலுமென்னவினி யையமென்றுவந்தீரே
நவரத்தினத்தாலிழைத்த நல்லநல்ல ஆபரணம்
வாங்கியேதாரேன்கண் மகிழ்ந்துகொண்டேகுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைத்தான்கேட் டாயரவரேதுசொல்வார்
ஆபரணந்தான்வேண்டேன் அழகியபெண்வேண்டேன்
பூணாரந்தான்வேண்டேன் பொன்னும்பலவேண்டேன்
இந்நாளிதுவரைக்கு மிராச்சியத்தையாண்டிருந்தேன்
பண்ணினபுண்ணியத்தை யளியுமேயெந்தனுக்கு [ருர்
நீர்பண்ணியபுண்ணியத்தை நின்னயமாய்த்தாருமென்
இன்றைக்கேதாருமென் றியம்பவேதான்கேட்டு
கற்பகத்தேருடைய கர்னனுந்தான்மகிழ்ந்து
அப்படியேபுண்ணியத்தை ஐயாவேதாரேன்காண்
மார்பினில்தைத்திருந்த வன்சிலையைத்தான்பிடுங்கி
உதிரத்தையெடுத்துஇன்னாள் உற்றுன்னேசெய்ததொரு
தருமங்களத்தனையும் தானீந்தேனுந்தனுக்கு [தான்
வாங்கிக்கொண்டேகுமென்று மன்னவனுந்தான்கொடுத்
அங்கராயர்தருமமெல்லா மாயரவர்தான்வாங்கி
எண்ணவொண்ணுமனமகிழ்ச்சி யாகியேயெம்பெருமாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிராமணருபம்நீங்கித்
தன் சுயரூபமெடுத்து கர்னனுக்கு
வரங்கொடுத்தது.

கர்னன்மனமகிழக் காட்சிகொடுக்கவென்று
செங்கருடன்மீதேறித் திருமாலெழுந்தருளி
சங்குஞ்சதுர்ப்புஜமுஞ் சக்கரமுங்கையி...னே
கர்னனுர்முன்பாகக் கரியமால்வந்துநின்ருர்
காசினியையாளுமந்தக் கர்னர்கண்டுதான்மகிழ
ஈரேழுலகமாண்ட எம்பெருமாள்மேகவர்னர்
அந்நாளில்தேவருக் கமுதம்பகுந்தவரே
அரிஅரிதேவா நீ ரச்சுகரேபோற்றியென்ருர்
மாயவரேபோற்றி மாயாவுன்தாள்போற்றி
யாதவனேபோற்றி ஆண்டவரேபோற்றி
அடியேனொருபொருளாய் அபயமென்றுவந்தீரே
நாயேனொருபொருளாய் நாடிவந்தீரென்னிடத்தில்
சேயனுன்செய்தவினை தீர்ந்ததுஇன்றோடே
பஞ்சைநான்செய்தவினை பறந்ததுஇன்றோடே
எத்தனையோகோடிநா னெண்ணவொண்ணுமோட்சம்...
கிருபைஎன்மீதில்வைத்துச் சிறுமையகற்றிவைத்தீர்
என்றுசொல்லக்கேட் டெடுத்துரைப்பார்மாயவரும்
கற்பகத்தேர்படைத்த கர்னர்பெருமாளே
இந்நாள்போலுன்னைநா னிதுநெடுநாள்தன்வரைக்கும்
உறவுகலவாம லுற்றூரறியாமல்
பிறப்புமறியாமல் பெற்றோருங்காணுமல்
மறைவாகஉன்னைநான் வளர்த்தேன்காண்பஞ்சவர்க்காய்
அவமாகும்வேளையிலே யாயுதமுதவாமல்
பாம்புமறுபடிக்கும் பகழிகொடுக்காமல்
குந்தியார்சொல்லைநீ குறுக்கேநடவாமல்
மறைவர்கக்குண்டலங்காண் வாங்கிக்கொண்டமாயவனுன்
அமர்க்களத்தில்பாம்புக்கணை அருச்சுனனையுங்கொல்லாமல்
போர்க்களத்தில்கணைகளெல்லாம் பொருந்தியேதில்லாம [ல்
காளையிடபாணத்தால் கனைத்துவிழுந்திடவே

மறையவராய்வந்தாண்டந்தன் மாதருமமத்தனையும்
வாங்கியேகொண்டொரு மாதவனுநான்காணும்
மனதுகுறைகளினால் வஞ்சனைகள்செய்தேன்காண்
ஆகையினாலுன்பேரி லதிகசந்தோஷமையா
கேட்டவரந்தரவே வந்தேன்காண்கீர்த்தியுடன்
வேண்டும்வரத்தைக்கேளுமென்று மேதவனார்தானுரைக்க
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட் டங்கராயரேதுரைப்பார்
காசினியையாளுமந்த கர்ணப்பெருமாளும்
ஆனைபுரவிமற்ற அரசமக்கள்தன்னுடனே
எப்போகமெல்லாந்தா னிப்போதேதீர்த்துவிட்டேன்
மாயவரேஉந்தன்றாள் மலர்பதத்தைக்கண்டமட்டில்
மூவுலகுங்கீர்த்தியுடன் முத்திப்பதம்பேறுபெற்றேன்
இந்தப்பதங்களெல்லா மிருக்கட்டுமாயவரே
ஆனாலுமின்னமொன் றடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
தேவரீர்முன்னாலே தாதுரைக்கவப்போது
அடியேனுரைத்த வவ்வார்த்தைவிட்டுவிட்டு
குருகுலத்துக்கர்ணனென்று கொற்றவர்கள்தங்களுடன்
பெற்றெடுத்தகுந்தியென்று பிரபலமாய்க்காணவென்று
ஏந்திஎடுத்தென்னை மார்போடணைத்தணைத்து
தேடிமன்னர்கண்டவுடன் முலையமுதுதானளித்து
தம்பிமாரென்னைத் தழுவியெடுத்துப்போய்
மாணிக்கமேடையிலே வைத்துமுடிசூட்டி
கைகட்டிநின்றுதான் கர்மக்கடன்கழித்து
ஐவருக்குமூத்தவனொரு அங்கராயனென்றுசொல்லி
ஈரேழுலகத்து ராஜாக்கள்தான்புகழ
மாதாவருமவரையில் வல்லுயிர்தானிருக்க
இதுவுமேயல்லாமல் யாதொன்றுவேண்டேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டெம்பெருமான்றான்மகிழ்ந்து
அப்படியேயாகுகென்று அட்சயமென்றுரைத்தார்
கேட்டபடிவரங் கொடுத்தாரேயெம்பெருமான்
கர்ணன்மனமகிழக் காட்சிவரங்கொடுத்து.
அவ்வேளைகுந்தியம்மா ளரண்மனைக்குத்தான்போயி

அத்தைமார்தம்மோடே யங்கனிடத்தேடியெல்லாம்
அரியவசப்படுத்தி ஆயரவரப்பொழுது
ஆயரவர்தானுரைக்க அலறியெழுந்திருந்து
விட்டலறிகுந்தியம்மாள் விழுந்துவெறுநிலத்தில்
மூட்டியேகையாலே முகத்தோடேதானறைந்தாள்
வாயிலடித்துக்கொண்டு வயிற்றினில்கையைவைத்து
மகனேமகனேயென்று மண்ணின்மேல்தான்விழுந்தாள்
ஆயர்பெருமானு மத்தையரைத்தானெடுத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியதண்ணீர்துடைத்து
அத்தையரேநீர்கேளும் ஆயன்விதிதப்பாது
முன்னாள்விதிதவிர்க்க முடியுமோமூவரினால்
தலையின்விதிப்படிகள் தப்பாது அத்தையாரே
பிரமாவெழுதியதோர் பிராப்தியிருக்கையிலே
தப்பவைக்கொண்ணாது தாரணிராசருக்கு
இனியான்படுந்துயர மேதுக்கு அத்தையரே
இங்கிருக்கநியாயமல்ல வறுஞ்சமர்க்களத்தே
கர்ணனிடத்தில்நீர் கன்னியரேபோய்வருவாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போனார்நல்மாடிமனை
மாயவனார்போனபின்பு மாதுளெழுந்திருந்து

குந்தியம்மாள் அமர்க்களத்தில்வந்து கர்ணனைக்கண்டு பரதவித்தல்.

அப்போதுகுந்தியரு மமர்க்களத்தைத்தான்தேடி
அப்போதுகுந்தியுடன் ஆரிழைமார்தாமெழுந்து
மகனுரைக்காணவென்று மாதுநடந்தாளே
கூடநடந்தார்கள் குந்தியுடதாதியர்கள்
ஒக்கநடந்தார்க ளுத்தமிமார்தாதியர்கள்
கர்ணனுமாண்டதொரு களரியெவ்விடங்களென்று
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே அமர்க்களத்தில்குந்தியம்மா
பிணமுங்குறைத்தலையும் பின்னுமுன்னுந்தானிடற [ள்
உதிரக்கடல்நோக்கி யோடுகிறசமுத்திரத்தில்
மாறளவாய்நீஞ்சியவள் மகனிடஆசையினால்

அடித்துப்புரண்டழுதா அமர்க்களமெல்லாந்தேடி
கற்பகத்தேரோடே கண்டாளேகர்னனைத்தான்
கண்டுதான்தேறிக் கர்னனார்மேல்விழுந்து
வாயிலடித்துக்கொண்டு மார்மேலறைந்துகொண்டு
மகனேகருவிளமே மாகர்னப்பெருமானே
பொன்னேமணிவிளக்கே பூவேயிளஞ்சியமே
கன்னிக்குடலைக் கலங்கிவந்தகண்மணியே
சொர்னபசுங்கிளியே துலங்குநவரத்தினமே
முன்னேயொருநாளில் முனிவாய்மைத்தன்னாலே
ஐந்தாம்வயதிலே பஞ்சாட்சரமளித்தார்
செல்வத்திலேஎன் சிறுபுத்திதன்னாலும்
மனமகிழ்ச்சியினாலே மதிகெட்டுபோனேனே
வலக்கையில்பிண்டமுடன் மந்திரத்தையுச்சரித்தேன்
சித்திபண்ணமந்திரத்தால் சூரியனுமவ்வேளை
பாசமாய்க்கர்னனென்று பாலனெனக்களித்தார்
அவ்வேளைமாயவனார் அறிந்துமவரோடிவந்து
பெற்றமகன்குற்றமென்று பேழையிலுன்னைவைத்து
முத்திரித்து [illegible]ப்பெட்டியைத்தான் முகமாயமில்லாமல்
[illegible]வைகையிலேவிட்டுவிட்டார் கேசவனார்தானுமப்போ
அத்தப்புரஞ்சேர வனுப்பிவைத்தார்மாயவனார்
பெற்றுவளர்த்துநான் பெருமகிழ்வுகொள்ளாமல்
வைகையிலேவிட்டுவிட்ட மாபாவியானேனே
வைத்துவளர்த்துநான் பிரபல்லியங்காணாமல்
வாழவுன்னன்மடியில் வைத்துவளர்க்காமல்
ஆற்றிலனுப்பிவிட்ட அரும்பாவிநான்தானே
பேழையிலேகட்டிவிட்டுப் பெருக்கந்தவித்தேனே
கும்பத்தின்முலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்காமல்
அப்பிப்பால்பார்த்துநான் ஆற்றில்விட்டபாவியானேன்
பட்டம்பதித்துமுனைப் பாராளவையாமல்
பெட்டியில்வைத்துநான் போற்றில்விட்டுவிட்டேன்
முகத்தோடேமுகமணைத்து முலைப்பாலளியாமல்
செலத்திலேவிட்டுனக்குச் சிலப்பாலளித்தேனே

47

கட்டியணைத்துவுன்னைக் கண்குளிரப்பாராமல்
நட்டாற்றில்விட்டு நான்பாவியானேனே
பழுதில்லாமுத்தென்று பாருலகஞ்சொல்லாமல்
இழிகுலத்தானெனச்சொல்லி யேசவுனைவைத்தேனே
குருகுலத்தான்மைந்தனென்று கூறுவாரில்லாமல்
சிறுகுலத்தானெனவுலகஞ் செப்பவுனைவைத்தேன்.
ஐவருடன்கூடி யரசாளவில்லாமல்
தெய்வச்சிறுமையினாற் சிறைக்குலைத்தேனே
தம்பிமார்தன்னுடனே தனித்தரசாளாமல்
கும்பியமன்னருடன் கூடியரசாண்டாரோ
குந்தியம்மாள்பிள்ளையென்று குருகுலத்தில்வாழாமல்
அந்தகனார்பக்கலிலே யரசாண்டீரப்பாவே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்தங்களுடன்
மேலேயரசாண்டு வெட்கித்திருந்தாயே
இந்தவுலகத்து ராஜாக்கள்தானறிய
பந்திடைவைவரையும் பகையாக்கிக்கொண்டாயே
விசையன்மேல்தான்பகையாய் மீண்டுவந்தநாகந்தன்னை
அசையாமலுனதருகி லமர்த்திவளர்த்தாயே
தம்பிவிசையனென்று தானறியமாட்டாமல்
வெம்பியநாகத்தை முடுக்காய்வளர்த்தாயே
மறுகணைதொடாதேயென்ற மாதாசொல்தள்ளாமல்
ஒருகணையை நீதொடுத்து வுகந்துமடிந்தாயே
தம்பிதானென்றுசொல்லித் தானறியமாட்டாமல்
தம்பிகைபாணத்தால் தளர்ந்துமடிந்தாயே
காணாமலுன்பிறப்பைக் கார்வர்னர்தன்பொருட்டால்
மானுகனுக்காக மாண்டாயோரணக்களத்தில்
நான்சொன்னமொழிகேட்டு தொடர்ந்துவந்தாலென்பி
மன்னருடநீயிருந்து மதிக்கவரசானவையே [றகே
தாழாமல்நீயுமிந்நாள் தன்பிறப்புக்காணாமல்
மாயாமலரசாண்டு மதிகெட்டானாயே
அண்ணருந்தம்பியரு மரசாண்டுவாழாமல்
தம்பிகைபாணத்தால் தளர்ந்துவிழுந்தாயே

அண்ணனார்கர்னரென்று ஐவரறியாமல்
கொன்றாரேயுன்னையினிக் கொடும்பாவிபஞ்சவர்கள்
வீணுக்குவுன்னை விருதாவில்கொன்றேனே
சித்தமனங்குளிரச் சீராகப்பெற்றேனுன்னை
வைத்திருந்துபாராமல் மாபாவியானேனே
அண்ணனார்கர்னரென்று ஐவருடன்சொன்னக்கால்
மண்ணில்விழுந்து மடிவார்கள்பஞ்சவர்கள்
அங்கராயனண்ணனென்று அறிந்தாரேயாமாகில்
தங்களிடைச்சிலையால் தானேமடிவார்கள்
ஐவருக்கென்னசொல்வே னப்பாவென்கண்மணியே
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பைங்கிளியேகண்ணாளா
பொன்சொரிந்தவாளாலே புத்தியென்றுசொல்லாயோ
என்றுசொல்லிகுந்தியம்மா ளேந்திழையாள்தான்புலம்பி
முட்டினாள்தேரோடே முழிகள்சிதறிடவே
அப்பினாள்மார்மேலே அங்கமெல்லாம்வியர்த்துவிட
கதறித்தலைமோதிக் கர்னனார்மேல்விழுந்து
மயிருக்கொருபாணம் வகையாகதைத்திருக்க
அம்புகளெல்லா மருங்கையினால்தான்பிடுங்கி
கும்பமுலைப்பால் கொடுத்தாளேயந்நேரம்
முத்தமிட்டுக்கொண்டு முகத்தோடுறவணைத்து
முந்தானையைப்பற்றி முடிமன்னன்மேலழுத்தி
உதிரபுலனையெல்லா முந்தமியாள்தான்துடைத்து
மடியிலிருக்கின்ற மைந்தனைத்தானணைத்து
மைந்தனார்கையெடுத்து மாதுநல்லாள்கண்ணிலொத்தி
மகனேமகனேயென்று மாதுநல்லாள்முத்தமிட்டாள்
மகனென்றசத்தமது மன்னவனுந்தான்கேட்டு
குந்திமுலைப்பாலை குளிரவேதான்குடித்து
அங்கங்குளிர அமுதுண்டு அங்கராயன்
களைகள்தெளிந்து கர்னனாரப்போது
குந்தியம்மாள் தனமுகத்தைக் குறிப்பாகத்தான்பார்த்து
கொற்றவனைப்பெற்றெடுத்த குந்தியருந்தான்பார்த்து
கட்டியுறவணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு

கன்னிக்குடலைக் கலக்கிவந்தகண்மணியே
சின்னவயதில்தந்த செல்வத்திரவியமே
கர்னயணிவிளக்கே கயிலாசங்கொண்டாயோ
சிவனடியைக்கண்டுநீ திரும்பியிங்கேவந்தாயோ
தாயார்க்குந்தம்பியர்க்குந் தானுரைத்துவாரேனென்று
மாயாமலீசரண்டை வரங்கேட்டுவந்தாயோ
என்றுசொல்லிக்குந்தியம்மா ளேங்கியழுதையிலே
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மாது அழும்போது

கர்னர் தாயாருக்குரைத்தல்.

அழுகின்றதாயாரை யங்கராயன்தான்பார்த்து
காசினியையாண்டதொரு கர்னரெடுத்துரைப்பார்
சூரியமகாராசன் அதிபெறவேபெற்றெடுத்த
மாதாவைதான்பார்த்து மன்னவரேதுரைப்பார்
சந்திரரும்வாழவந்த தாயாரேகேளுமம்மா
ஆயர்கிருபையினா லமர்க்களங்கள்சோடித்து
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தங்களுடன்
பதினெட்டக்ரோணி படைகள்மடிந்ததம்மா
ஆனைபரிசேனைகளு மநேகமடிந்ததம்மா
பேய்கள்களித்திடவே பெரும்பூதங்கொக்கரித்து
கூளிகழுகுடனே கூடியிரைபுசிக்க
உதிரக்கல்நோக்கியோடுகின்றவெள்ளமதில்
தாளிப்பனைமேலே தானிருக்குங்காகமது
கழுத்தில்வழியும்ரத்தங் காகமதுதான்குடிக்க
நாற்பத்தெட்டோசைகாண ரணக்களத்தில்தன்பெருமை
கேட்டவர்களெல்லாங் கிலிபிடித்துநின்றிடுவார்
பார்த்தவர்களெல்லாம் படுகளத்திலேமடிவார்
அப்படிக்கொத்ததொரு அமர்க்களத்திலிந்நேரம்
பதினைந்துநாழிகையில் பயமொன்றுமில்லாமல்
பெற்றவருமையினால் பேராசைதன்னாலே
தாங்கிமுலைகொடுத்த தாயார்நீயானதினால்
இந்தமகனுயிரை லோடிவந்தாளன்தாயே

பிள்ளையிட ஆசையினால் பெற்றவளே என் தாயே
மைந்தனிட ஆசையினால் மாதாவே என் தாயே
ஆனாலுமின்னமொன்று அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
அறியாதான்சொல்லுகிறேனாச்சியரே நீர்கேளும்
தாயாரை நானறியேன் தகப்பனார்பேரறியேன்
பெற்றோரை நானறியேன் பிறவித்துணையறியேன்
உற்றோரை நானறியேன் உறவின்முறைநானறியேன்
வைத்திருந்தான்தானொழிய வளர்த்தாரை நானறியேன்
சோரிட்டார்தானொழிய சுற்றத்தாரையானறியேன்
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தானொழிய
குருகுலத்தார்மைந்தரென்று கூறுவார் நானறியேன்
இழிகுலத்தான்மைந்தனென்று ஏசவளர்ந்தேனான்
இப்படியாகயிருந்தரசாண்டிருந்தேன்
துரியனார்பாக்கியத்தை செலவழித்துநானிருந்தேன்
மானுகனுக்காக மாண்டேன்ரணக்களத்தில்
செஞ்சோற்றுதன்கடனைத் தீர்த்தேநானின்றேடே
ஆனாலுமின்னமொன்று ஆச்சியரே நீர்கேளும்
முன்னாலே நீர்தானு முடுகிவந்தீதென்பக்கல்
பிள்ளை நீதானென்று பிறப்பறியப்பண்ணிவைத்தாய்
பஞ்சவர்க்காக ஒருபாம்புக்கணையொழிய
மறுகணைவிடாதேயென்னும் மாதாவே நீயுரைத்துப்
போம்போதெந்தனுக்கு புகழ்ச்சிமகிழ்ச்சியினால்
வாழ்வுமெனக்களித்து மாதாவேபோனீரே
அந்தவரங்களைப்போல் அரசமக்கள்தானறிய
மகன்பேரிலாசையினால் வந்தாய்ரணக்களத்தில்
இன்னமொருவரங்களெந்தனுக்குத்தாருமம்மா
தம்பிமாரைவர்களும் தார்வேந்தர்கள்முன்னே
வந்துரணக்களத்தில் வருந்தினையெடுத்து
ஈரேழுதேசத்து ராசாக்கள்தான்பார்க்க
அருமைபெறவெனக்கு உரிமைசெய்யவேணுமென்று
யான்கேட்கநீரளித்து ஆச்சியரேபோநீரே
அப்படியேயிப்பொழுது ஐவருமோடிவந்து

பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களோடிவந்து
மன்னவர்கள்காண வாரியென்னைத்தானெடுத்து [ற்கு
குருகுலத்துமைந்தனென்று வரிசையெல்லாஞ்செய்வத
ஐவரையுமிந்நேரமழைப்பிக்கவேணுமென்றார்

குந்தியம்மாள் ஐவரையும் அமர்க்களத்திற்கு வரவழைத்தல்.

அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
மைந்தன்மனங்களிக்க மாதாவுமந்நேரம்
தனக்குகவரியிடும் தாதியனை [illegible]
மூததின்கவரியிடும் மூப்பிமுக[illegible]
தர்மனார்வீமனார் தனஞ்செயனாரெட்டையனார்
ஐவரையுமிந்நேரம் அழைத்தோடி வாருமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரிழைமாரோடிவந்து
பாடியரண்மனையில் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருக்கும்
சிங்காசனத்தருகே திகழவந்துதெண்டனிட்டு
தக்கப்புகழுடைய தருமருந்தான்பார்த்து
ஆர்பணிதாதி நீ யறியவுரையுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியருமேதுரைப்பாள்
பூமியோடொத்ததொரு புண்ணியனே கேளுமையா
கொற்றவரைப்பெற்றெடுத்த குந்தியம்மாளென்னாச்சி
காசினியையாண்டிருந்த கர்னர்பெருமானும்
சந்திரகுலம்வாழவந்த தருமருக்குமூத்தவராம்
ஆகையால்குந்தியம்மாளமர்க்களத்தில்தேடிப்போய்
கற்பகத்தேருடைய கர்னனார்மேல்விழுந்து
அழுதிருக்குங்குந்தியம்மாளைவரைத்தானழைத்து
வாருமென்றுசொல்லி மாதுயனுப்பிவைத்தாள்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கியந்தபாண்டவர்கள்
ஓமப்புகையில்நெய்யை யூற்றினவாறதுபோல்
ஆறாத்துயாமுற்று அனலில்மெழுகாகி
அண்ணாவேயென்று அலறிப்புரண்டழுதார்
மூட்டினார்மன்னரவர் மூழிகள்சிதறிடவே

அடித்துப்புரண்டழுதா ராழிபலந்தான்சிதற
அருகிருக்குமன்னவர்களைவரையுந்தானெடுத்து
தார்வேந்தரைவருக்குந் தனிக்கவரிவீசலுற்றார்

பஞ்சவர்முதலானவ ரமர்க்களம்வந்து கர்னரைப்பார்த்துப் புலம்பல்.

ஐவருந்தானெழுந் தமர்க்களத்தைத்தான்றேடி
நடந்திடவேயந்நேரம் இருசாக்களெல்லோரும்
ஐவருடன்கூட வலறியவர்தானடந்தார்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவர்களும்
பாதியிரவுதனிற் பதினைந்துநாழிகையில்
பேய்கள்பிணந்தின்னும் பிசாசுமிரண்டோடும்
கொள்ளிவாய்ப்பேய்களது கோஷ்டங்கள்செய்துநிற்கும்
பிணந்தின்னுங்கூளிகளும் பிதிர்கலங்கிஎழுந்திருக்கும்
அலறியழுதசத்த மமர்க்களங்கள்தானதிரும்
அண்ணாவேகர்னாவென் றைவர்களுமப்போது
கன்றிழந்தபசுவைப்போல் கதறியவர்தான்புலம்பி
குந்தியார்பேர்கூறிக் குறிப்பாகத்தானடந்தார்
குந்தியழுதசத்தங் கொற்றவர்கள்தான்கேட்டு
ஓடியேவந்துமிந்த உத்தமர்களைவருந்தான்
கற்பகத்தேர்மேலே கர்னரவர்மேல்விழுந்து
முட்டினார்தோரோட முழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள்தங்களிட கடகங்களற்றுவிழ
வாயிலடித்துக்கொண்டு மண்மேல்புரண்டழுதார்
களைத்துவிழுந்தெழுந்து கர்னனார்மேல்விழுந்து
அடிநாளிலிவ்வார்த்தை யறியாமற்போனோமே
மர்மமாய்தானிருந்தாள் மாபாவிகுந்தியரும்
இப்போதுரைத்தவளு மப்போதுரைத்தாக்கால்
இந்தப்பெருவாழ்வு மிராச்சியமும்வேண்டாமல்
அரசும்பெருவாழ்வு மைவர்களும்வேண்டாமல்
காட்டகத்திற்போய்விடுவோம் காவலர்களைவர்களும்
ஐவருங்கூடி நா மாலோசனைபேசி

அந்நேரங்கானகத்தி லைவருடனேகுவோம்
தாயல்லகுந்தியம்மாள் சத்ராதிஎங்களுக்கு
படுபாவிகுந்தியம்மாள் படுகளத்தில்சொன்னாளே
மாபாவிகுந்தியம்மாள் மனதிலேவைத்திருந்தாள்
குந்தியரைப்பார்த்துக் கோவென்றுபஞ்சவர்கள்
அழுதாரேபஞ்சவர்கள் மேனியெல்லாம்வெயர்த்துவிட
முட்டினார்பஞ்சவர்கள் முழிகள்சிதறிடவே
அறைந்தார்கள்தங்களிட அடிவயிற்றில்கையுமைத்து
அண்ணனார்கான னென்றவரறியாமல்
கர்னனைத்தான்செயிக்க கண்டங்கறுத்தாரை
அடுத்தக்கணைவாங்கி யமர்செய்தோமண்ணாவே
சிறுபுத்திதன்னாலே செய்துவிட்டோமண்ணாவே
கர்னனார்மேல்விழுந்து கதறிப்புலம்பிடவே
களையால்களைத்திருந்த கர்னர்களைதெளிந்து
மூர்ச்சைகளைதெளிந்து முகத்தையவர்பார்த்து
தம்பிமாரைவரையும் தழுவிஎடுத்தணைத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர்துடைத்து
துக்கத்தைத்தானாற்றி துய்யபெருமாளும்
அண்டையிலேதானழைத்து அண்ணன்பெருமாளும்
முன்னாள்விதிவசத்தை மொழிந்திடவுமாமோதான்.
அருச்சுனன்கையம்பாலே யென்னையிழக்கவென்று
மனதிலெண்ணிவஞ்சம் மாயவனார்செய்ததல்லால்
பின்னொருவர்செய்த பிழையல்லதம்பியரே
குருகுலபாண்டுவின் குமாரர்களென்றுசொல்லி
ஒருகுளத்துநீரதுபோ லுடனிருந்துவாழாமல்
மாயவனார்செய்த வஞ்சனைகளல்லாமல்
மற்றொருவர்செய்ததல்ல வஞ்சனைகள்மன்னவரே
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவதுண்டோ வர்னமணிவிளக்கே
இத்தையறியாமலேதுக்குஇத்தாரம்
பாதிப்பொழுதிலே பதினெட்டுநாழிகையில்
கல்லோடுகல்லுரையும் காரிருளில்வந்தீரே

விடிகிறநேரமது ஆச்சுதுகாண் வேந்தர்களே
போவோமெழுந்திருங்கள் புண்ணியரேயென்றுரைத்தார்
போவோமென்றசொல்லைப் புகழ்வேந்தர்தான்கேட்டு

பஞ்சவர்கள் கர்னனுக்கு பட்டந்தரிப்பித்தது.

ஐவருடன்குந்தியரு மாலித்தெழுந்திருந்து
அண்ணனார்தன்னையப்போ அமர்த்தினார் தண்டிகையில்
பல்லக்கெடுத்துவரப் பரிவாரஞ்சூழ்ந்திடவே
ஐவருந்தண்டிகையி லருகாகச்சூழ்ந்துவர
பொன்னுலகந்தன்னிலுள்ளோர் விட்டமழைசொரிய
சற்சரிமீட்டிடுவார் சாமரம்வீசிடுவார்
கவரிகள்மீட்டிடுவார் சாமரம்வீசிடுவார்
ஐவருக்குமந்த அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
பசும்பொன்னாலிழைத்த பஞ்சணைமீதமர்த்தி
மூவருங்கொண்டாட முடிசூட்டிகர்னனைத்தான்
பாருலகம்கீர்த்திபெற்ற பட்டத்தரசனென்று
எக்காளையூத ரணபேரிதான்முழங்க
சின்னமுழங்கத் திருச்சின்னமூத
அண்ணனார்பாத மடிவணங்கிப்பஞ்சவர்கள்
கர்னனார்பக்கலிலே கைகட்டிவீற்றிருந்தார் [ல்லவரும்
இழிகுலத்தான்மைந்தனென்று எண்ணியிருந்தவர்களெ
பழுதில்லாச்சிங்கமென்று பணிந்தார்களெல்லவரும்
விருதுகள்தான்முழங்க வெண்கவரிதான்வீச
செங்கண்மால்கர்னருடன் சேரக்கொலுவிருந்தார்
பாருலகில்தேவேந்திர பார்வேந்தன்கர்னனுந்தான்
பஞ்சவரும்போற்றிசெய்யப் பஞ்சணையில்வீற்றிருந்தார்
அப்படியேகர்னனுந்தா னைவருடன்வீற்றிருந்தார்
அத்திபுரமாளு மரவக்கொடிவேந்தன்
வணங்காமுடிவேந்தன் வரவிட்டதூதவர்கள்
அருச்சுனன்கையம்பாலே யங்கராயன்பட்டதென்று
மாளுகந்தன்னுடனே வந்துரைத்தார்மன்னவர்கள்

கர்னன் மடிந்ததைக்கேட்டுத் துரியோதனன் அமர்க்களம்வந்து தேடுதல்.

தேசத்தையாளும் துரியோதனன்கேட்டு
மாளாத்துயர்கொண்டு மண்மேல்விழுந்தழுது
அண்ணாவேகாணேனென்று அலறிவிழுந்தழுது
கர்னனார்தான்பட்ட களரியதுஎங்கேயென்று
பந்தம்பிடித்துவரப் பார்வேந்தர்தானடந்தார்
பஞ்சவருக்குமுன்பிறந்த பட்டத்தரசனென்று
ஐவரும்வந்தெடுத்து அரண்மனைக்குப்போனாரென்று
மலர்த்தாண்டரோடிவந்து மன்னனுக்குதானுரைத்தார்
தேசத்தழகன் துரியோதனன்கேட்டு
மூட்டினான்மன்னவனும் மூழிகள்சிதறிடவே
கையாலறைந்தழுதான் கண்டங்களிற்றுவிழ
கர்னனேயண்ணாவே கண்ணேமணிவிளக்கே
வையகம்விளங்கவந்த வாழ்வேமரகதமே
உன்னாலென்பட்டமதை உதவியாயாண்டிருந்தேன்
உன்னாலேஎன்பேச்சும் ஒப்பாச்சேமன்னவற்கு
உன்பலத்தினாலேநா னுகந்துபடைக்கிசைந்தேன்
அடிநாளிலிவ்வார்த்தை யறிந்திருந்தேனாமாகில்
பஞ்சவர்களோடேநான் பகைசெய்துகொள்ளாமல்
பாதியரசுடனே பகுந்தளிப்பேனைவருக்கும்
பஞ்சவரும்நூற்றுவரும் பரிந்தரசையாண்டிருப்போம்
கொற்றவரும்நாங்களுமாய் கூடியுறவாயிருப்போம்
கொத்தனுமோராதுபோல் ஒத்துமிகவாழ்ந்திருப்போம்
அரசாளுமாசையினா லமர்க்களம்சோடித்து
சண்டைகள்செய்துநான் சாகக்கொடுத்தேனே
உன்னையுநம்பியல்லோ வுடன்பகைத்தேன்பஞ்சவரை
நம்பினேனுன்னை நீ நட்டாற்றில்விட்டாயே
தம்பியரைநானிழந்து தனையரையும்நானிழந்தேன்
அம்புவியாசையினால் அனைவரையும்நானிழந்தேன்
ஐவருங்காடாண்டா ரங்கனேநீநாட்டாண்டாய்

யானுமென் தம்பியர்க ளைவர்கள் நூற்றுவரும்
வெற்றேற்றமிட்டு விழலுக்கிறைத்தோமே
கர்னனார் தம்முடனே கலந்திருக்கநாளானால்
மேலணிந்தகுண்டலமும் விருதாவாய்த்தான்போமே
அரவத்துக்குஆயிரங் கலப்பால்கள் தான்வார்த்து
பட்சமாய்க்கர்னனிட பக்கத்திலேவளர்த்த
அருமையாய்த்தான்வளர்த்து அர்ச்சுனன்மேலேவிட்ட
பகையாளிமேலேவிட்ட பாம்புபழுதாமோ
வகைவகையாய்ச்சொல்லி மன்னனழும்போது
அருகிருந்தமன்னவர்க ளவனைஎடுத்தேற்றி
ஆண்டாண்டுதோறுமினி யழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டதொருகர்னனார் வாரதில்லைவாருமென்றார்
வாருமென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கையிலே
மானுகமேந்தியதோர் மன்னவருந்தானெழுந்து
சயிந்தவனைத்தானழைத்து தாமங்கேதுரைப்பார்
பதினேழாநாளையிலே படுகளத்தில்தான்முடிந்த
கர்னனார்பாடும் காளையர்கள் தன்பாடும்
தையலாள்காந்தாரி தனக்குரைத்துவாருமென்று [தார்
அனுப்பிவிட்டுதன்னுடைய அரண்மனையில்வீற்றிருந்
சயிந்தவனுமோடிவந்து தையலாள்தனக்குரைத்தான்
தையலாள்தான்கேட்டு தலையிலடித்தெழுந்து
ஓவென்றலறி யுத்தம்யுங்கீழ்விழுந்து
மன்னவனேகர்னனென்று வாய்திறந்துதானழுதாள்
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்னப்பெருமானே
கட்டுண்ணவைத்ததொரு கர்னனேஎங்கொளித்தாய்
முந்நாளில்நானு முடிபெற்றிருக்கையிலே
முக்காலுஞ்செய்தவினை முழுப்பாவியாகையினால்
அருந்தியதோரன்னமெல்லா மத்தனையுந்தான்புழுவாய்
ஈரேழுதேசத்து ராஜாக்களெல்லோரும்
தையலாளெந்தனுக்குச் சங்கதிகளில்லாமல்
எல்லோருந்தூஷிக்க யிருந்தேநெடுநாளாய்
செய்ததொருதீவினையாற் செல்வந்தானில்லாமல்

இருந்தேநெடுநாளாய் என்மகனேகர்னா நீ [தாய்
சலத்திலேவந்தெனக்குத் தவக்குறையைத்தீர்த்துவைத்
பொற்கலத்திற்சாதம் புழுவாயமர்ந்திருக்க
பிடிவாய்பிடித்தெடுக்க புண்ணியாஉன்கையாலே
புழுநீங்கிப்போசனங்கள் போதேயருகினன்காண்
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்னனென்றுபேருமிட்டு
போற்றிவளர்த்தேனே பொழுதொருமேனியுமாய்
மைந்தரில்லாமாளிகையில் மகிழ்ந்துவளர்த்திடவே
மலடென்றுசொல்லாமல் மைந்தர்களையீன்றெடுத்தேன்
உன்னழகைக்கண்டுயா னுமதியாயசாண்டேன்
நூற்றுவரைத்தவிர நேர்த்தியாய்தம்பினேன்யான்
தம்பினேன்என்னையினி நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்
என்றுமேதையலரு மேங்கியழுகலுற்றாள்
கண்ணில்லாக்காந்தாரி கதறிப்புலம்பிடவே
தனஞ்செயனும்வந்து தழுவியெடுத்தணைத்து
பஞ்சவருங்கர்னனார் பாட்டனுக்குத்தானுரைத்து
துரியனிடபக்கலிலே திரும்பிவந்தான்பக்கலிலே [ன்
தையலுடவறலாறெல்லாந் தனியனுக்குந்தானுரைத்தா
மன்னவர்கள் தங்களுடன் மனமகிழ்ந்தாரன்னேரம்
மற்றுநாள்தானெழுந்து மகாசேனைதன்னுடனே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைக்கிசைந்தான்சல்லியனு
உதித்தான்கதிரோனு முதயகிரிதன்மேலே [ம்
கதிரோனுதித்திடவே யிருவர்படைக்கிசைந்தார்
துரியனார்சல்லியர்க்கு சேனாபதியளித்தார்
அரசுமன்னர்தங்களுடன் அமர்க்களத்தில்களங்கமுடன்
சேனையளித்தவர்க்குத் தீரன்மன்னர்தங்களுடன்
சல்லியனுமப்போது தானின்றான்போரணியில்
ஐவருங்கூடி யமர்க்களமேவந்தார்கள்
வந்துஅணிவகுத்து மாயவனாரேதுரைப்பார்
கொல்லவந்தகூற்றுவன்போல் சல்லியனார்வந்தார்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பார்தருமலிங்கம்
சத்தசமுத்திரமுந் தாண்டிவந்தோம்மாலே

குயவனிடகுட்டைதன்னில் கோபாலாபாரமோதான்
என்றுசொல்லிஐவருந்தா னெரிபறந்துகண்சிவந்து
கோபித்துகண்சிவந்து கொற்றவர்களைவர்களுஞ்
சீறியவர்கொக்கரித்து சினந்தெழுந்தாரப்போது
இருவரிடசேனைகளும் எதிர்த்தார்களன்னேரம்
கர்னனிடபுத்திரர்கள் காளையிருவர்களுஞ்
சூரியபற்பனென்றும் சுந்தரபற்பனென்றும் [தார்
நகுலனுடன்சண்டைபண்ணி ரணக்களத்தில்தான்மடிந்
வீமனுடன்சல்லியனும் மீண்டுசண்டைதான்செய்தான்
மதகரியான்தண்டாலே மீண்டானேசல்லியனுஞ்
சல்லியனும்மீண்டிடவே தார்வேந்தன்வந்துரைத்தான்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
வீமராசன்தன்னுடனே மீண்டுவந்துசண்டைசெய்தான்
சீறிவந்தராஜனங்கே தேர்த்தட்டில்தான்விழவே

வீமன் சல்லியன்மேல் அம்பு தொடுத்தல்.

அப்போதுவீமனவன் அதிகதுரிதமுடன்
எமனுடையவாளதினா லெய்தானே வீமனப்போ
வீமன்கைவாளதினால் சல்லியனுந்தான்மடிந்தான்
தருமனார்வாளதினால் சகலருந்தான்மடிந்தார்
சேனாபதிமாளுகையில் சினந்தெழுந்தாரசரெல்லாந்
துரியனார்சேனையெல்லாந் திசைகெட்டோடலுற்றார்
தருமனார்சேனையெல்லாந் தாமங்கேகெர்ச்சித்தார்
சல்லியனார்தன்னுடனே தான்பிறந்ததம்பியர்கள்
இருபதுபேர்களும் வந்தெதிர்த்தார்களப்போது
எழுநூறுராசாக்க ளேகமாய்வந்தெதிர்த்தார்
வந்தெதிர்த்தராசர்களை மதகரியான்தெண்டாலே
கொன்றுமடித்துவிட்டான் கொற்றவர்களத்தனையும்
அத்தனைபேர்சேனையெல்லா மதஞ்செய்தான்தெண்டா
மாண்டதொருசேனைதன்னை மாநாகன்தான்கேட்டு [லே
தம்பிவிகனா நீ தாக்குமப்பா வீமனைத்தான்
விகர்னனும்வில்வளைத்து வீமன்மேல்வந்தெதிர்த்தான்

வந்தவிகர்னனைத்தான் மதகரியான்தான்பார்த்து
தம்பிவிகர்னா நீ தார்வேந்தர்சொல்லுகிறேன்கேள்
முன்னாலேராசசபை முடிமன்னர்தங்கள்முன்னே
சூதுவிளையாடுகையில் துரியற்குப்புத்திசொன்னால்
வேணதெல்லாஞ்சொன்னாய் வேந்தராந்தஅண்ணருக்கு
ஆகையினாலெந்தனிட அங்கமெலாங்கூசுதென்றான்
கொல்லவென்றால்கையெழவில்லை கொற்றவனேயென்னசெய்வேன்

வீமன் விகர்னன்மேலம்பு தொடுத்தல்.

என்றுசொல்லத்தான்கேட்டே துசெய்வான்தம்பியப்போ
அண்ணாவேவீமா நீ அடியேன்சொல்கேட்டருளும்
ஆற்றுவரைக்கொல்லவென் றேற்றவிரதங்கொண்டாய்
எந்தனை நீதப்பிவிட்டா லேற்காதுவுன்விரதம்
வந்தவிதியெந்தனுக்குத் தக்காது அண்ணாவே
பிரமாவெழுதினதைப் புரட்டிவைக்கக்கூடாது
ஆகையினாலுன்விரத மழியாமலெந்தனை நீர் [கொ
கொல்லுமென்றுசொல்லுகையில் கோபித்துக்கண்சிவந்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொக்கரித்துதண்டெடுத்து
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அடித்தான்விகர்னனப்போ
மதகரியான்தண்டாலே மாண்டான்விகர்னனப்போ
விகர்னன்மடிந்திடவே வீமனவன்தான்பார்த்து
ஐயையோதம்பியென் றழுதுபுலம்பலுற்றான்
புலம்பியழுதுமன்னன் புண்ணியனுந்தானப்போ
விகர்னனைக்கொன்றபின்பு மீண்டுமந்தசேனையெல்லாம்
அதஞ்செய்துதண்டாலே மடிந்துசுக்கலுற்றான்
வந்தவந்தசேனையெல்லாம் மாண்டுமேபோய்விடவே
கண்டுவந்தமாநாகன் கண்கலங்கியேக்கமுற்று
முன்னாள்பெரியோர்கள் சொன்னபுத்திகேளாமல்
பதினொருஅக்ரோணிப் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
செத்துமடிந்தாருஞ் செலவழிந்துபோனாருந்
தப்பிப்பிழைத்தவரைத் தானகணக்குப்பார்க்கலுற்றான்
ஐந்நூறுதேர்க்காரர் ஆனைபரிஎழுநூறில்

காலாள்பரிசனங்கள் காவலரொன்றாயிரம்பேர்
மற்றபோர்குருக்கள் மகுடந்தரித்தவர்கள்
கிருதவர்மன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ள அசுவத்தாமன்
இவர்கள் தவிர விருந்தார்களித்தனைபேர்
இத்தனைபேர்கள்பட்டு இறந்துமடிந்தவுடன்
உற்றுநினைந்துமப்போ ஓடினான்தேரழிந்து
தேரழிந்தோடிவந்து திருக்குளத்திற்போய்க்குதித்து
பட்டிறந்தசேனையெல்லாம் படைமன்னர்தானெழுப்ப
பொய்கைதீர்க்கக்கையில் போய்முழுகித்தோத்தரித்தான்
ஈஸ்வரனைநோக்கியங்கேஇருந்துசெபஞ்செய்யலுற்றான்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள்
மாநாகன்போனபின்பு மன்னவனார்சேனையெல்லாம்
தாயிலாக்கன்றதுபோல் தத்தளித்துதான்புலம்ப
மூலைக்குமூலை யோடலுற்றார்சேனையெல்லாம்
திக்குத்திசையைவிட்டுத் திசைதப்பியோடுவதை
தக்கப்புகழுடைய நமரிடசேனையப்போ
கொக்கரித்தார்ப்பரித்துக் குதித்தார்கள் வெற்றிசங்கு
வெற்றிசங்குதான்முழக்க வியனார்தான்பாழானதுந்
துரியோதனன்சேனை திசைகெட்டோடுவதும்
அரசனைக்காணும லமர்க்களம்பாழானதுங்
கண்டுநடுபறந்து கையில்கதையெடுத்து
பொய்கைக்கரைதேடிப் புண்ணியனரோடிவந்து
பொய்கைக்கரையில்நின்று மாருதன்தன்னையப்போ
கூவியழைத்துமங்கே கொக்கரித்தார்ப்பரித்தான்
யோசியாதானே மூர்க்கமுடன்சுனையிலே
சூதுபண்ணியோடிவந்து சுனையிலொளித்தாய்நீ
ஏதடாமானகா இதுவோசவுரியங்கள்
திக்குதிசைமன்னர்களும் தேவர்களும்பார்த்திருக்க
ஒக்கநின்றுசண்டைபண்ணி ஓடிவந்துநீயொளித்திருக்க
லக்குமுனக்கின்றோடே நலமுடனேவாருமென்றான்
வாருமென்றுசொன்னவார்த்தை மன்னவனுந்தான்கேட்
சிறியங்கேபற்கடித்து செபத்தைமறந்துவிட்டு [டு

ஏறிவந்தான்பொய்கைவிட்டு எல்லோருந்தான்பார்க்க
பொய்கைக்கரையேறி புண்ணியனார்வந்துநின்று
தக்கபுகழுடைய தருமரைத்தானோக்கி
ஏற்குமோவுந்தனுக்கு ஒருவன்மேலித்தனைபேர்
இத்தனைபேரென்னுடையெதிர்க்கிறதுநியாயமோதான்
என்றுமதிகத்தான்கேட்க ஏதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
சண்டைக்குவரவில்லை சமாதானஞ்செய்யவில்லை [ந்தார்
தொண்ணூற்றொன்பதுபேர் தோள்வலுவாய்ப்பட்டிற
உன்னுடையதம்பியர்களுத்தமர்கள்தாமடைந்தார்
என்னுடையதம்பியர்கள் யானுமினியுன்னிடத்தில்
கைகட்டிசேவிப்போங் காவலனேவாருமென்றார்
அந்தநகர்தன்னுடு மரசுசெலுத்திடுவார்
உத்தமனேவாருமென் றுச்சரித்துத்தருமர்சொன்னார்
அந்தமொழிகேட்டு அரவக்கொடியோனுரைப்பான்
நூற்றுவர்தம்பியரை நொடியிலேதான்போக்கி
என்தம்பிமார்களுமே இத்தனைபேர்சேனைகளும்
வந்துமடித்துமப்போ மாள்வதற்குநான்பயந்து
உன்னுடனேகூட வுறவாகிநானிருந்தால்
இந்தவுலகமெல்லாம் பேசுசொல்லிதானகைக்குஞ்
சித்திரவேல்விசயன்வீமன் சிறந்தஉங்களைவரையும்
கொன்றுவிருந்திடுவேன் கூளிகழுகுகட்கு
என்றுசொல்லிமாநாகனேரினன்கரைமேலே
கரைமேலேவந்துநின்று கையில்கெதையெடுத்தான்

வீமனுந் துரியோதனனும் யுத்தம்புரிதல்.

வீமனுந்துரியனுமாய் போர்செய்தாரன்னேரம்
ஒருவர்க்கொருவருயிர் நிலையைத்தான்கேட்க
வீமனதுகண்டு வெகுண்டுதுரியோதனன்மேல்
அண்டமொண்ணுகோபமுடனார்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
மண்டியிட்டுக்கொண்டான் மாயவனாப்போது
துரியனுடையவுயிர்நிலையை ஸ்ரீகிருஷ்ணர்தான்காட்ட
அரையின்கீழ்ப்பெருந்தொடையை யடித்தான்வீமன்கதையால்

தொடையொடிந்துபூமியிலே துரியோதனன்விழுந்தான்
மாருகன்தான்விழவே மதகரிவீமனப்போ
பத்தினியைப்பார்த்துப் பழுதுசொன்னவாயிதுவோ
உத்தமிதன் துகிலை யுரியச்சொன்னவாயிதுவோ
யென்றுசொல்லிவீம னெழும்பியுதைத்தானே
அப்போதுராசமன்ன ரனைவரும்பார்த்திருக்க
அந்நாள்தபசுக்கு முந்திவனம்போனவர்கள்
இந்நாளில்வந்தார்கள் விதுரன்பலராமர்
விதுரன்பலராமர் வெகுண்டுமேயோடிவந்து
துரியனைக்காலாலுதைத்த வீமனைத்தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லவென்றுரைவரையும்
ஆயுதத்தைபஞ்சவர்மே லந்நேரந்தானெடுக்க
மாயவனார்கண்டு பலராமருக்குத்தானுரைத்தார்
முன்வார்த்தையாம்படியே மொழிந்துபலராமருக்கு
அமர்ந்தவமர்ந்துதானைவருடன்கூடியப்போ
அரனார்தவத்தில்வந்த அசுவனுமோடிவந்து
தேசத்தழுகுமன்னன் திரியோதிரன்மேலவிழுந்து
அழுதுபுரண்டெழுந்து அசுவனுமேதுசொல்வான்
ஈரேழுலகத்து ராசாவேயென்னரசே
மாயவனார்வஞ்சனையை மனதிலெண்ணிப்பாராமல்
ஐவருக்கும்பெருதவி ஆயனார்தாமிருக்க
அறிந்துமிருந்துநீ அரியாதான்போலிருந்தாய்
ஈரேழுலகத் திராசாக்கள்தானறிய
சேனாபதியெனக்குத் தெறிந்து அளிக்காமல்
என்னைநீநம்பாம லெனைப்பிரிந்துதள்ளிவிட்டாய்
அந்நாள்சேனாபதியு மறிந்தெனக்குநீயளித்தாய்
மன்னவர்கள்கைதனிலே மாளுவையோமன்னவனே
ஐவரையும்வென்றிடவே னரசுமுனக்களிப்பேன்
பஞ்சவரைவேரறுத்தும் பட்டமுனக்களிப்பேன்
என்னைநீநம்பாம லேங்கியேமடிந்தாயே
என்-சவுரியமும்வல்லமையுந் தாஷ்டமும்நீயறிந்து [ர்
சொல்வார்த்தைகேட்டுமென்னைத்திரணமாயாக்கிவிட்டா

என்றுசொல்லிக்குருபுத்ர னேங்கிவிழுந்தழுது
அழுதுபுரண் டசுவத்தாமன்புலம்ப
மாநாகமேந்தியதோர் மன்னன்களைதெளிந்து
அரவக்கொடியோ னசுவனைத்தான்றழுவி
குருமகனைத்தான்பார்த்து கொற்றவனுந்தானுரைப்பான்
ஏதுக்கினிமே லிவ்வார்த்தையுந்தனுக்கு
காடாண்டாரவர்களும் நாடாண்டான்கர்னராசன்
கானகமும்ராச்சியமும் காவலரேதானாண்டார்
வெற்றியேற்றமிட்டு விழலுக்கிறைத்தோங்காண்
ஆவதென்னைம்மாலே ஆயனவன்மாயமிது
தலையின்விதிப்படிக்குத் தப்பாதொருகாலம்
சொல்லிப்பலனென்ன சுந்தரரேபோங்களென்று [ட்டு
போமென்றுசொன்னசொல்லைப் புண்ணியனார்தான்கே
ஆனாலுமென்னவினி யன்பரேநீர்கேளும்
இனியாகிலுமெனக்குச் சேனாபதியளித்தால்
மன்னவரேயுன்பாதம் மகிழ்வாய்புசித்தோம்நாம்
மன்னவர்க்குத்துரோகங்கள் வஞ்சனைசெய்ததில்லை
ஐவரிடபூமுடியை யரைக்கணத்தில்கொண்டுவந்து
ஈஸ்வரனார்சாட்சியதா யிவ்வேளையுந்தனுக்கு
மன்னவனைநான் மகுடமுடிகவிப்பேன்
என்தகப்பன் துரோணரை எய்தானேதுஷ்டத்தாய்மன்
அந்தப்பழிக்குநானைவர்பழிவாங்கிடுவேன்
என்றுசொல்லக்கேட் டெழுந்திருந்துமன்னவனும்
சேனாதிபதியுனக்குச் செலவுகொடுத்தேனென்று
அரிபிளவுவெற்றிலையு மள்ளியவன்கைகொடுத்தான்
வாங்கியந்தஅஸ்வனுந்தான் மடிதனிலேவைத்துகொ
பெரியரதமேறிப் புரப்பட்டான்மன்னவனும் [ண்டு
மாயன்கிருபர்சொல்லை மறந்துமேதானடந்தான்
கிருதீவர்மன்மூவருடன் கெர்வித்துதானடந்தான்
இவ்வார்த்தைமாயவனா ரிதயத்தில்தானறிந்து
சேனைதனைக்காக்கத் துஷ்டத்தாய்மனைக்காவல்வைத்து
கரமதைக்காக்க ராட்சதரைக்காவல்வைத்து

ஆலோசனையுண்டென்று ஐவரையுந்தானழைத்து
நகரமதைவிட்டு நடந்தாரேஐவருடன்
வனத்தில்தவமிருக்கும் மாமுனிவர்பக்கலிலே
ஐவரையுந்தானொளித்து அப்பால்வழிநடந்துவிட்டார்
ஐவரையுந்தானொளித்து மாயவனார்போனபின்பு
பாப்பான்மகன்றானும் பசுவாகத்தானடந்து
பஞ்சவர்கள்சேனைதனைப் பார்த்துமேவில்வளைத்தான்
அக்ரோணிசேனையெல்லா மடிந்துஎதிர்த்தார்கள்
கடந்து அசுவத்தாமன் கணைமேல்கணைதொடுத்து
எதிர்த்துவந்தசேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்துவிட்டு
அரசர்கள்தானிருக்க வரண்மனையைத்தானோக்கி
அசுவன்வருகையிலே ஆயரவர்காவல்வைத்த
பூதமெழுந்திருந்து போய்மறிக்க அசுவனுமே
அசுவனுமோடிப்போ யரனார்தனைநோக்கி
செபதபந்தான்செய்து சிலையொன்றுவாங்கிவந்து
ஆக்கரித்துவந்தெதிர்த்த ஆதிபூததேவதையும்
துஷ்டத்துய்மன்றனையுந் கொடுத்துஒருகணையால்
அப்போதுநடந்துபோ யரண்மனையினுட்புகுந்து
பாஞ்சாலிதுரோபதையாள் பாவைகள்தானிருக்க
இளம்பஞ்சபாண்டவர்க ளிருக்குமந்தப்பாலகரை
ஐவரிடபூமுடியை அசுவனுந்தானறிந்து
தேர்மேலேதான்போட்டுத் துரியோதனன்பக்கல்வந்து
ரணக்களத்தில்தான்விழுந்த நாயகனார்முன்னேவந்து
மைந்தர்கள்பூமுடியை மன்னவன்முன்னேவைத்தான்
மாநாகன்தான்பார்த்து மதிமயங்கியேதுரைப்பான்
செல்வரைக்கொல்வதற்கோ சேனாபதியளித்தேன்
பாலகரைக்கொல்வதற்கோ பாக்கிலைநான்கொடுத்தேன்
இளம்பஞ்சபாண்டவரை யேன்கொன்றாய்பக்தனே
பார்ப்பாரப்புத்தியிற் பாலகரைக்கொன்றாயே
நான்-வானுலகம்புக வழிநாட்டிவைத்தவரை
வீணுக்குப்பூமுடியை வெற்றியுடனறிந்தாய்
பஞ்சவரேயாமாகிற் பார்ப்பானேசொல்லுகிறேன்கேள்

ஐவரிடதன்முடி யானுனையிந்நேரம்
கருமருக்குநேரிளைய தாக்குள்ளவீமனென்றான்
கொக்கரித்துன்கழுத்தைக் குதித்துக்கடியானோ
ஐவர்கள்பூமுடி யல்லநீபோடாவென்றார்
பார்ப்பான்மனமுறியப் பார்வேந்தர்தாமுரைத்து
போமென்றுசொல்லியவன் பூமுடிசாய்த்தானும்

அசுவத்தாமனுக்கும் அருச்சனனுக்கும் யுத்தம்.

பார்ப்பான்மகனும்போய் பஞ்சவர்கள்கோபமதாய்
ஐவரையுங்கொல்லென் றன்னோரந்தானடந்தான்
மாயவனாரிவ்வார்த்தை மௌனமாய்த்தாமறிந்து
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் படுகளத்தில்வந்துநின்றார்
பாலகர்மாண்டிடவே பத்தினியாள்துரௌபதையும்
அனலிற்பிறந்தவளு மையருந்தானழுதார்
அழுதுமனம்பதறி யார்க்கறித்துப்பற்கடித்து
அசுவனைக்கொல்வோமென் றைவருஞ்சபதஞ்செய்து
ஐவருந்தேரேறி அசுவனைத்தேடிவந்து
கண்டந்தஅசுவனைத்தான் காவலர்கள்சூழ்ந்துகொண்
அசுவனுந்தான்பார்த்தயன்கையிலம்புபெற்று [டார்
அசுவனும்வில்வளைத்து அருச்சுனன்மேல்கணைதொடுத்
அருச்சுனனுமந்நாளி லரன்கையால்பெற்றுவந்த[தான்
பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பற்குணன்தானெடுத்து
அசுவனார்பூமுடியை யரியவேதான்விடுத்தான்
இருவரும்விட்டகணை யெதிரில்லாமற்பறந்து [திடவே
தோருமலொன்றோடொன்று தொடர்ந்துபோர்செய்
ரிஷிமகாவியாசர்வந் திருவருக்குந்தானுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதன்னை யகற்றிவிட்டாயசுவனுமே
பரசுராமர்தன்னைப் படுகளத்தில்வரவழைத்தார்
அவ்வேளைபரசுராம ரவனுக்குந்தானுரைத்தார்
அவர்நடக்கைகாரியமு மசுவனுந்தடுத்துரைத்தான்
கடுத்ததோர்வார்த்தைதன்னைத் தருமரவர்கேட்டு
அசுவன்மேல்கோபமாய் அவன்தன்கிரீடமதை

அசுவன்கிரீடமதை யர்ச்சுனர்க்குத் தான்கொடுத்தார்
அபிமன்னன்தேவியிட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும் [தார்
கெர்ப்பத்தைப்பார்ப்பான்றன் கைக்கணைக்கிரைகொடுந்
இந்தப்பதமதை இரண்டுஞ்சரியென்றுசொன்னார்
அப்படியாகச்சொல்லி ஆரணியந்தான்போனார்
போனார்பரசுராமர் புண்ணியனார்போனபின்பு
அருச்சுனனார்விட்டகணை யசுவனிடபூமுடியை
தாங்கியிருந்ததொரு தங்கக்கிரீடமதை
சேரஅறிந்துபோய்ச் சிவன்வரத்தால்வந்துதித்த
மாதுநல்லாள்துரோபதையின் மலரடியின்கீழ்ப்போட்டு
ஆனார்தன்பக்கலிலே யக்கணையும்போய்ச்சேர
பாப்பான்கிரீடமதைப் பாத்துக்குத்தான்கொடுத்து
அப்போதேகனகத்தி லவனுந்தானடந்தான்
அசுவத்தாமன்விட்டகணை ஐவர்க்குத்தானுரிய
அபிமன்னன்தேவியிட அடிவயிற்றில்தானிருக்கும்
கெர்ப்பத்தைத்தான்சிதைத்து சிறுகிறென்றீசரண்டை
ஈஸ்வரனார்பக்கலி லிதுவும்போய்ச்சேர்ந்ததுகாண்
அப்போதுமாயவனு மந்தக்கருவெடுத்து
கும்பத்தில்வைத்துக் குழந்தையுருவாக்கிவிட்டார்
ஐவருமந்நேர மமர்களத்துபூமிவிட்டு
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னர்கள்தேவியற்கும்
துரோணர்மனைவியற்குந் துரைமக்கள்தேவியற்கும்
சொல்லியழைத்தோடித் துரிதமாய்வாருமென்று
ஆளையனுப்பிவைத்து அமர்க்களத்தில்தானடந்தார்
தருமனார்பீமனார் தனஞ்செயனாரெட்டையனார்
ஆயனார்முன்னடக்க ஐவரும்பின்னடந்தார்

பெண்களமர்க்களம் வருவது.

ஆரணத்துக்கிருடையபா லக்கினியில்தான்பிறந்த
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பட்டத்தரசிநல்லாள்
முன்னாள்சபத முடிக்கவந்தபாஞ்சாலி
குந்தியரைமுன்னிட்டுக் கொம்பனையாள்தானடந்தாள்

அல்லியும்நாககன்னி யரிவைசுபத்திரையும்
அனேகம்தேவியர்க ளனைவருந்தானடந்தார்
அமர்க்களம்தானோக்கி யனைவருமாய்த்தானடந்தார்
அத்திபுரம்போன ஐவரிடதூதுவர்கள்
அத்திபுரம்புகுந்து ஆரிழைக்குந்தானுரைத்தார்
கண்ணில்லாகாந்தாரி தையல்பெருந்திருவாள்
துர்ச்சடைபொன்னுருவி தோகையர்மற்றுமுள்ளோர்
மற்றுமரசரிட மன்னரிடதேவியர்கள்
அந்நேபேருக்கு மறிக்கையிட்டார்தூதுவர்கள்
ஆட்டுக்கடாவை அடித்தோட்டிவிட்டாப்போல்
அலறித்தலைவிரித்து அனைவோருந்தானெழுந்து
கோவென்றசத்தமுமாய்க் குருக்ஷேத்திரந்தானோக்கி
ஐவர்கள்வீற்றிருக்கு மமர்க்களம்வந்துநின்றார்
அத்திபுரமாண்ட அரவக்கொடியேந்தன்
வீமன்கைதண்டாலே விழுந்துமடிந்திருக்க

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைப்பார்த்து துக்கப்படுவது.

கண்டுபெருந்திருவாள் கலங்கியவளோடிவந்து
ஆருந்துக்கமுடன் அழுதகண்ணீராக
வேற்றுமுகமாகி விழிநீருமார்புரள
ஐயோசிவனேயென்று அடித்துத்தலைமோதி
புல்லார்ந்தமோகமொடு புரண்டவன்மேல்விழுந்து
வணங்காமுடியுடைய மன்னன்துரைராசாவே
அடுத்தார்தனைக்காக்கு மாண்மையுள்ளமன்னவனே
தேசம்வழுவாமல் செங்கோல்செலுத்திவந்தீர்
மாசில்லாமன்னவனே மாண்டாயோரணக்களத்தில்
மதியாமலிவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தமன்னவனே
எதிரில்லாதுவாழ்ந்திருந்தாலினைநாகங்கொண்டானே
மன்னவருக்குமேலாக வாழ்ந்திருந்தீரத்திநகர்
மண்ணில்லார்முன்பாகக் களத்தில்மடிந்தாயோ
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவருக்கும்

ஊருமுறவளித் தொன்றுகவொழாமல்
பாதியரசு பகுந்தவர்க்கீயாமல்
தீயம்ரணக்களத்தில் நிர்ணமாய் நூற்றுவரும்
இடிபட்டுத்திரே யொருமிக்கமன்னருடன்
பொய்வாழ்வைநம்பி நீ பிரியாமலவருடன்
ஐவரையழைத்துவந்து அரசுபதியளித்து
கொத்தானுமோதுபோ லொத்துயிருங்களென்று
எத்தனைதான்சொன்னாலு மென்வார்த்தைகேளாமல்
குடிகேடனற்சகுனி கூறியதோர்வார்த்தையினால்
தொடர்ந்துவந்தவைவருக்குச் சீமைகொடுமென்றுசொ
வேண்டாங்காணைவருக்கும் வேறேயரசளித்து [ன்னேன்
பாண்டவர்க்குண்டான பதியையளியுமென்றேன்
மூட்டியேபோக மூதேவிபட்டிமகன்
கட்டைத்தலையன் கருஞ்சிறையன்மாபாவி
பட்டுவிழுவான் பறையன்சகுனியல்லோ
திட்டத்தரசாண்டு சென்றுமடிந்திரே
கொல்லைக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியென்று
எல்லோருஞ்சொன்னசொல் லெத்தனுக்குமெய்யாச்சு
ஐயையோவென்வார்த்தை யடிநாளிற்கேளாமல்
பொய்யாயரசாண்டு போர்க்களத்திலேமடிந்தீர்
என்றுசொல்லிராசாத்தி யேங்கியவள்தான்புலம்பி
பேரரசன்தேவி பெருந்திருவாள்தான்புலம்ப
மாயவனாதருமரை வரவழைந்துக்கண்காட்ட
தக்கபுகழுடைய தருமருமோடிவந்து
வாரியெடுத்து மார்போடுறவணைத்து
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
தலையின்விதிப்பயன்கள் தப்பாதொருக்காலும்
கோபங்களொண்ணாதே கொழுந்தியரே நீர்கேளும்
பாபங்களொன்றாலே பண்ணையில்லையுங்களுக்கு
எவரெவர்கள்செய்தவினை யேதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரவரேயனுபவிப்பார்
என்றேபெரியோர்க ளியம்பவறியாயோ

வேண்டாங்காணித்துயரம் வேல்பொருந்துங்கண்ணாளே
என்றுசொல்லித்தருமரேந்திழையாள்கன்னியரை
பூந்துகிலாடையினால் பெருகியகண்ணீர் துடைத்து
பக்கத்திலிறக்கவைத்தார் பார்வேந்தர்தருமருமே
அப்போதிரௌபதையா ளரணங்குமோடிவந்து
கோராவடிவழகி திரௌபதையாளோடிவந்து
முன்னாள்சபதத்தை முடிக்கவேவேண்டுமென்று
தேசத்தழகன் துரியோதனன்முன்புநின்று
மாநாகமேந்தியதோர் மன்னன்பெருமாளேகேள்
ஆசாரந்தன்னுள்ள அரசமக்கள்முன்பாக
தலையில்மயிர்விரித்துச் சபதமுரைத்தேனே
அன்றுவுரைத்தசொல்லை யின்றுமுடித்தேன்காண்
என்றுசொல்லக்கேட் டிராசாக்களோடிவந்து
ஐவர்களுமோடிவந் தாரிழையைக்கைபிடித்து [னை
அப்புறமேதானடந்தா ராசமக்கள்தன்னுடனே
அமர்க்களத்தில்தான்விழுந்த அரசமன்னர்தன்பிணத்
இருபுறமும்நீக்கியப்பா லேகினாரவர்களுங்
காவனியையாண்டதொரு கர்ணப்பெருமானும
முத்துமணிமேடையின்மேல் முடிசாய்ந்துவீற்றிருந்தார்
கண்ணில்லான்காந்தாரி கண்டுமண்மேல்விழுந்து
ஐயையோமகனேயென் னங்கந்தணிந்தேனே
மகுடமுடிகவித்து மண்ணாளவைத்தேனே
தளிகைபழுநீக்கித் தாகந்தணித்தவனே
கலத்துப்புழுநீக்குங் கர்ணப்பெருமானே
உன்னைநம்பிநானு முலகமரசாண்டேன்
என்னைத்தனியவிட் டேகுவதுமேதோதான்
கர்ணர்கொடையென்று கர்த்தனார்தாமறிய
பொன்னுமணிரத்தினங்கள் போதவழங்கினையே
கண்ணில்லான்முன்னே கடுகித்தானேகுவதோ
என்னையனுப்பாமலேகவும்நீதியுண்டோ
உன்னைவிட்டுநானிருக்க வுண்மையல்லவிப்போது
மன்னவனேயுன்பிறகே வருவேன்காண்கர்ணாவே

என்றுசொல்லிராச னேங்கிப்புலம்பிநிற்க
கண்டுமந்தமாயவனார் காவலர்க்குக்கண்காட்ட
தருமரைக்கண்காட்டத் தாழுமெழுந்திருந்து
கண்ணில்லான்காந்தாரி காலினிற்போய்பணிந்து
நூற்றுவரைப்பார்க்கவே ரேற்றங்காணையாவே
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பானந்தகனும்
ஐவரில் நூற்றுவரி லதிபலவான்வீமன்மேல்
சீறியெழுந்தான் சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல்
மாயவனார்வீமனைத் தான் வாருமென்றுகண்காட்ட
மன்னவனுக்கொப்பான வாழ்பதுமைகொண்டுவந்து
அந்தகன்முன்பாக அமர்த்தினாரெம்பெருமாள்
கண்பதுமைதனைக் கண்ணில்லான் தான்பிடித்து
மார்போடேமார்புவைத்து மன்னவனுந்தானழுத்த
நொறுக்கிவிழுந்ததுகாண் நூறுயோசனைகேட்க
அப்போதுமாயவனா ரைவரையுந்தான்பார்த்து
தங்கமுடிபொருத்த தருமர்பெருமானே
முரசுக்கொடிபடைத்த முத்துமணிமார்பா
பெரியப்பனெஞ்ச மறிந்தீரோ ஆனைமுகா
அப்பனார்நெஞ்ச மறிந்தீரோ ஆனைமுகா
மக்கள்மேல்பட்சமதைக் கண்டீரோமன்னவனே
மகனென்றசொற்கேட்டு மதகரியான்வந்தானே
எமபுரத்துக்காளாக்க வெண்ணினானந்தகனும்
அந்தகன்செய்ததொரு அன்னீதம்பார்த்தீரோ
ஆகையால்கண்காட்டி யதட்டிவிலக்கிநின்றேன்
அந்தகன்பிள்ளைகளா மரசர்கள் நூற்றுவரை
சபையிலுரைத்ததொரு சபதம்வழுவாமல்
அமர்க்களத்தில்கொன்றதினா லதிவீமன்மேற்பகையாய்
வீமனைக்கொல்லவென்று வந்தானே அந்தகனும்
என்றுசொல்லிஐவருக்கு மிப்பாலெடுத்துரைப்பார்

கிருஷ்ணபகவான் சகலவிபரமுந் திரிதராஷ்டிர
னுடன் கூறுவது.

அந்தகனைப்பார்த்து ஆயனாரேதுரைப்பார்

அந்தப்புரமாண்டா வாண்மையுள்ளமன்னவனே
நூற்றுவரைப்பெற்றெடுத்த வேற்றுமுள்ளமன்னவனே
முன்னூரன்பாட்ட முடிபொருத்தசந்தனுவும்
தாரமர்தங்கைதனைத் தான்துறந்தபின்பாக
தந்தையுமைந்தனுமாய்த் தரித்து அரசாளுகையில்
மச்சதேசத்தான்மகள்காண் மச்சகந்திபெண்மாது.
சவுந்தரியென்றுலகில் தான்கேட்டுச்சந்தனுவும்
மலையரையன்பக்கலிலே வந்துமந்தசந்தனுவும்
தனக்குமணம்புணரத் தையலைமீயுமென்றார்
அம்மொழியைக்கேட்டு அரசன் சொல்கான்மயுந்தான்
வலையன்மறுத்துரைக்க மன்னன்மனங்கலங்கி
மின்மிகள் தன்னாசையினால் வேந்தன்முகங்கறுத்து
வந்தவழிநோக்கி மன்னன்திரும்பிவந்து
மெத்தவிசாரமுடன் வேந்தனிருக்கையிலே
கன்னைகயெனும்வார்த்தை காதலன்தான்கேட்டு
தந்தையார்மோகமதைத் தானடக்கவேணுமென்று
மைந்தனுமவ்வேளை மச்சதேசத்தானணுகி
மச்சதேசத்தானுரைத்தவார்த்தையெல்லாந்தான்கேட்டு
மணம்புரியேனென்று சொல்லி மகத்தானசபதமிட்டு
பீஷ்மரென்றுபேருமிட்டு வேந்தர்கள்தாமதிய
தந்தையார்காரியினைத் தையலைக்கொண்டுவந்து
இந்துவுக்குநேரான வேந்திழையைக்கொண்டுவந்து
தந்தையிடபக்கல்வைத்துச் சந்தனுக்குமாலையிட்டான்
சந்தனுவுமின்மகளும் தரித்து அரசாண்டிருந்தார்
மங்கையாலுங்கள்குலம் வாய்க்கவேமன்னவனே
பீஷ்மராலுங்கள்குலம் பெரிதாச்சேமன்னவனே
மச்சகந்திதன்வயிற்றில் மைந்தர்பிறந்தார்கள்
மைந்தர்கள்தான்பிறக்க மரித்தானேசந்தனுவும்
சந்தனுவும்வீரசொர்க்கந் தான்சேர்ந்தபிற்பாடு
சிற்றரசிமைந்தர்களைச் செல்வமுடனேவளர்த்து
தந்தையார்பட்டமதைத் தம்பியர்க்குத்தானளித்தார்
தம்பியரைமுன்னிட்டுத் தானிருந்தார்பீஷ்மருந்தான்

ஈரேழுதேசத் திராசாக்கள்தானறிய
அன்றுமுதல்தம்பியுட னரசாண்டார்செல்வமதாய்
தம்பியர்க்குத்தன்னரசு தானளித்துபீஷ்மருந்தான்
மன்னவர்கள்கொண்டாட வாழ்ந்துயிருக்கலையோ
அப்படிக்குத்தானிருந்தா லரசர்புகழாரோ
பீஷ்மருக்குண்டான தைரியமுனக்கில்லையோ
தகப்பனார்புத்தியுனக் கில்லையோ தார்வேந்தா
பாண்டுவுமுன் தம்பியவர் பாரவனந்தான்போயி
ரிஷியினிடசபதத்தை பரிகரிக்கவேணுமென்று
மனையாளிவருடன் வனந்தனிலேபுகுந்து
குந்தியுமைந்தருமாய் கூடியிருக்கையிலே
தேவர்சகாயத்தால் செல்வர்கள்தான்பிறந்தார்
ஐவரையும்பெற்று ஆலித்திருக்குமந்தாள்
பாண்டுமகாராஜன் பரமபதமடைந்தார்
அதின்பிறகுகுந்தியரு மைவரையுமிட்டுவந்து
அடைக்கலமாய்மைத்துனரை யண்டியிருந்தாளே
அன்னவனுக்கு அறிவுமெத்தவாகையினால்
தம்பிமார்பிள்ளையிது தன்பிள்ளையிதுவென்று
எண்ணாமல்மன்னவனே யொன்றாகநீர்வளர்த்தீர்
பள்ளிக்குவைத்தீர் பலகலைகளோதிவைத்தீர்
நூற்றுவரைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளர்த்தீர்
உன்பிள்ளையைப்பார்க்கவைவர் பிரியமென்றுநீர்வளத்திர்
பிள்ளைகள்நூற்றுவரும் பிரபலர்களானபின்பு
குற்றங்களெண்ணிக் குரோதமிகவுண்டாக்க
ஐவர்கள்பேரிலுந்தா னாசையையடக்கிவைத்தீர்
நூற்றுவருமைவர்மே லேற்றமுள்ளவன்பகையாய்
ஜலத்தில்விசிநாட்டிச் சாகவதுதூட்டி
அரக்கரைசோடித்து அதிலேயனல்மூட்டி
பாஞ்சாலன்சீர்மகளைப் பழுதிலாப்பத்தினியை
இணைபிரியாமாதரவை கனங்குலையப்பண்ணிவைத்தீர்
மாறுகொண்டுசூதாடி மண்பறித்தோட்டிவிட்டீர்
வீமனும்பாஞ்சாலி மெத்தமனக்குறையாய்

நூற்றுவரைக்கொல்வேனென்று வுற்றசபதமிட்டு
ஆரணியஞ்சென் றலைந்துதிரிந்தார்கள்
செய்வாரவரென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல்
புசபலத்தாரைவரையும் போவென்றுஓட்டிவிட்டார்
அன்றுமுதலின்றளவும் அதுவேமனக்குறையாய்
அன்னமும்நித்திரையு மறைவாசியாயிருந்தார்
வேஷங்கள்வேறுபட்டு விராடபுரஞ்சேர்ந்தார்கள்
அக்கியாதவாச மதுவுமுடிந்தபின்பு
தூதாகவென்னையவர் போகவனுப்பிவைத்தார்
வந்துநானைவருக்கும் வளநாடுதாருமென்றேன்
பாதியரசு பகுத்துகொடுமென்றுரைத்தேன்
இடும்பாகப்பேசியப்போ என்னையெடுத்தெறிந்தீர்
அதுவும்பொருத்துநா னைந்துமனைகேட்டேன்
இருக்கவேயைவருக் கிடமில்லையென்றுரைத்தீர்
வெட்டிக்கெலித்துமே வெஞ்சமரில்நின்றவர்க்கு
முட்டவேராச்சியங்கள் முடிபொருதநம்மையென்றீர்
அப்படியேயைவருமா யேற்றமலர்புரிந்தார்
முன்னஞ்சபத முடித்தானேபீமனுந்தான்
சபதம்வழுவாமல் தான்கொன்றார்நூற்றுவரும்
ஆகையினால்வீமன்கையி லதமானார்நூற்றுவரும்
இடக்குகள்தானுரைத்து அடுக்காகத்தான்மாண்டார்
அக்குறையெண்ணாதே ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றுசொல்லிமாயவனா ரேதுரைப்பாமன்னவனும்
வெற்றிமதயானை வ்மனுரைவரையும்
அழையுமென்றுசொல்லுமே யைவருமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தான்பணிந்துநின்றாரே
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியாள்
பிள்ளைகளைப்போக்கியதோர் பெருந்தாகத்தாலிவளும்
மார்பளவுகண்ணீர் வழியவிட்டுநாயகியாள்
ஐவரையும்பார்த்து அழுதாளேகாந்தாரி
மாயவனார்தான்பார்த்து மனதிலரைமனதாய்
காந்தாரிசாபந்தான் காளையர்க்குத்தாங்குமென்று

ஐவரையும்பின்தள்ளி.ய த்தைமுன்னேவந்துநின்றார்
அத்தைமுன்னேவந்துநின் றாயவனெம்பெருமாள்

வியாசர் காந்தாரிக்குச் சகலமும் எடுத்துரைத்தல்.

அப்போதுவியாசருக் காயரெடுத்துரைப்பார்
குருகுலத்தையுண்டாக்கும் விரகுடையமன்னவனே
மருமகளாங்காந்தாரி மக்கள்மேல்சிந்தையுமாய்
தாகமாய்த்தானிருக்குஞ் சோகத்தைதீருமென்றார்
மாயவனார்சொல்லுகையில் மனமகிழ்ந்துவியாசருமே
மருமகளைத்தான்பார்த்து வியாசரெடுத்துரைப்பார்
கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
தாய்பேச்சிதப்பாமல் தான்மடிந்தார் நூற்றுவரும்
நூற்றுவரைப்பெற்றெடுத்த வேற்றுமருமகளே
மக்கள்மக்களென்றுசொல்லி மனந்தனிலேசோராதே
குருகுலத்தில்வந்துதித்த கொற்றவர்களவர்களும்
உடன்பிறந்தாரென்றுசொல்லி யொருமித்துவாழாமல்
அடிநாள்முதற்கொண் டைவரையும்பொய்யாக்கி
குடிவழியாரென்றுசொல்லிக் குறிப்பறியமாட்டாமல்
சென்மப்பகையாக்கி தீராக்கலகமிட்டு
சலத்தில்வசிநாட்டிச் சாகவிஷமூட்டி
ஐவருக்கும்பாரியாளை யழைத்துமேயம்பலத்தில்
மனக்குறைகளுண்டாக்கு மன்னருடன்கூட்டி
அவ்வேளைகானகந்தி லதட்டியேஓட்டிவிட்டார்
மாதருடனைவருந்தான் வனத்திலேபோயிருந்தார்
கானகத்திலுள்ளதொரு காய்கனிகள்சோறாக
தின்றுதிரிந்தார்கள் தேசாந்திரிபோலே
ஐவருடன்கூட ஆயிரம்பேர் துரைகள்
விட்டுப்பிரியாமல் வேந்தர்கள்வேதியர்கள்
ஆயிரம்பேர்துரைக ளண்டியேதானிருந்தார்
பிர்மாவினத்தோர்கள் பின்னிற்போராயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைரத மாள்பேருந்தான்கூட
விட்டுப்பிரியாம லோடித்திரிந்தார்கள்

அக்கினியில்பிறந்த வரும்குழலாள் துரோபதையும்
பரிசெனங்களெல்லாம் பசியோடிருக்குதென்று
சூரியனைத்தான்தொழுது துலங்கியகிண்ணியொன்று
அக்ஷயபாத்திரந்தான் லட்சணமாய்த்தான்வாங்கி
பரிசெனத்துசேனைகளைப் பாலித்துக்காத்துவந்தாள்
பன்னிரண்டாயிரம் பரிசனத்தைக்காத்துவந்தாள்
ஒன்றல்லவிரண்டல்ல ஓராண்டுதானுமல்ல
பன்னிரண்டாண்டும் பசியாமற்சாதித்தபின்பு
ஒருவருஷம்காட்டி லொளித்திருக்கவேணுமென்று
அவரவர்கள்தன்பதிக்கு அனுப்பிவிட்டார்சேனைகளை
அக்கியாதவாசம் அதுவுமுடிந்தபின்பு
விராடபுரம்விட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
அன்றுரைத்தசொல்நீக்கி யைவர்வெளிப்படவே
கண்டுமச்சதேசத்தான் களிகூர்ந்தஐவரென்று
அபிமன்னனுக்குத்தன்பெண்ணை அந்நேரந்தான்கொடு [த்து
உத்தரைக்குச்சீதனமா யுபலாவியங்கொடுத்தான்
உபலாவியந்தனிலே யுத்தமர்களைவர்வந்து
உரிமையைநாடியப்போ பெருமைபெறவேணுமென்று
கும்பிட்டுப்பயக்லுகருக் கோபாலனையழைத்து
அந்திபுரத்துக்கு அந்நேரந்தூதுவிட்டார்
மாயவரும்தானடந்து மச்சானிடம்புகுந்து
அரவக்கொடியோனுட னைவர்மொழியுரைக்க
அப்போதுமூன்மகன்தா னலாகத்தான்பொங்கி
ஐவரும்ராச்சியத்தி லடிவைக்கத்தக்கதில்லை
காடெல்லாமைவருக்கே வீடாகத்தான்கொடுத்தார்
காட்டிலிருப்பதே காளையர்க்குநன்மையல்லால்
சபதத்திலேயல்லோ பூமியெல்லாமாளுவது
வீரியத்திலேயல்லோ விசித்திரம்பேசுவது
வீரியங்களுண்டானால் மிகுந்தாசையாளாரோ
புசபலங்களுண்டானால் போய்வாரோம்கானகத்தில்
கானகத்திற்சென்றவரைக் கருத்தாகத்தானழைத்து
விராடபுரத்தானிடத்தில் வேந்தர்களைத்தானமர்த்தி

நாடவர்க்குஈயுமென்று நடந்துவந்தார் தூதாக
ஆனாலுமென்னவினி ஆயரே நீர்கேளும்
பாரதத்துக்கொப்பி படுகளத்தில் நாளுமிட்டு
வெட்டிக்கெலித்தவற்கு வெற்றிமுடியென்றுசொன்னான்
அரசருடனிருந்தவற்கு அவனிமுழுதுமென்றான்
மாயவனார்கையில் வலக்கையைத்தான்கொடுத்தான்
வலக்கையைவாங்கியே மாயரெழுந்திருந்து
அத்தையரென்றுவுன் னரண்மனையில்வந்துநின்று
ஐவரிடவார்த்தையெல்லா மரியவுரைத்திரே
நீ-மைந்தனென்றுந்தன் மனதிலேதோற்றாமல்
பஞ்சவர்க்காகப் பரிசெலாமனமிரங்கி
எந்நாளும்தர்மம்வெல்லும் இடர்செயுங்கர்மமென்று
பொறுத்தார்புவியாள்வார் பூமியேசாட்சியதாய்
பொறுக்கவறியாதார் பூமியிலேதாமடிவார்
பஞ்சபூதங்களுந்தான் பகலிருளேசாட்சியதாய்
என்றுசொந்நீரந்நாளி லேந்திழையேகாந்தாரி
அந்நாளிலாயருட னிழையேசொன்னீரே
தாயார்சொல்பிள்ளைகட்குத் தானேபலித்ததென்றார்
மாதாசொல்தப்பாமல் மடிந்தார்கள் நூற்றுவரும்
காடுறைந்தவைவர்களும் கோடுபிரியாமல்
அமர்க்களத்தில்செயித்தா ராசமக்கள் தானறிய
போர்பொருதிவென்றஐவர் பூமியையாள்வதற்கு
அமர்க்களத்தைவிட்டுமவ ராயன்கிருபையினால்
மாதாவின்பாதம் வணங்கிடவேண்டுமென்று
ஐவருமிப்போது அடிபணியவந்தார்கள்
அக்குறைகளெல்லா மறிந்துமனதடக்கி
நூற்றுவரைப்பார்க்கவைவ ரேற்றமென்றுநீயறிந்து
கண்காட்சியாகவே நீர் கையாலெடுத்திடுங்காண்
மனமகிழ்ச்சியாகவே நீர் வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
உனக்குமுன்கணவனுக்கு முகந்துபெற்றநூற்றுவர்க்கும்
அரண்மனையில்பெண்கட்கு மாசமக்கள்பெண்டுகட்கும்
கர்னர்சயிந்தவனார் கார்கோசனதேவியற்கும்

வானுலகம்புகழ வழிகாட்டவந்தவரை
பெண்ணணங்கேயாவரையும்புறங்கழித்துக்கொள்ளாதே
அமிர்தமொழிவாயாலே அழையுமென்றாரைவரையும்
அழையுமென்றுவேந்தனார் ஆரிழைக்குச்சொல்லுகையில்

சகலவிபரமுங்கேட்டு காந்தாரிபுலம்புகிறது.

கற்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகியாள் [ள்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்துப் பைங்கிளியாளேதுசொல்வா
அமர்க்களத்தில்தான்செயித்தா ரைவர்களுமென்றுரைத்தீர்
ரணக்களத்தில்வந்தெதிர்த்த ராஜரைக்கொல்வதல்லால்
நீரிலொளித்தவரை நீதியோகொல்வதற்கு
ஜெலத்திலொளித்தாரைத் தேடிவந்துதானிழுத்து
வலிமையினால்தானிழுத்து மாயவனார்கைகாட்ட
துடையிலடித்துமெந்தன் துரியனைக்கொன்றாரே
வீணிலேகொன்றுவிட்டு வெளிப்பட்டார்பஞ்சவர்கள்
கொன்றுமேமைந்தனைத்தான் கொர்க்கரித்தார்பஞ்சவர்கள்
என்றுசொல்லிகாந்தாரி யேந்திழையாள்தான்புலம்பி
மார்பளவுதண்ணீரை வழியவிட்டாள்காந்தாரி
அவ்வேளைமாயவனா ரறிந்துமவபேதுசெய்வார்
மதகரியான்தன்னையப்போ வரவழைத்துஏதுசொல்வார்
இதுசமையந்தாய்பாதம் இறைஞ்சிப்பணியென்றார்
ஐவரொருமுகமா யடிபணியுமென்றுசொன்னார்

பஞ்சவர்களைவர்களுங் காந்தாரிக்குச் சமாதானஞ்
சொல்வது.

ஆயனார்சொல்லுகையி லைவர்களுமோடிவந்து
தாயார்தன்பாதந் தழுவியவன்தான்பிடித்து
வீமனெடுத்துரைப்பான் மெல்லியற்குத்தாரம்
ஆச்சியரேகேளுமம்மா யடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
பெற்றபிள்ளைகுற்றமதை பெற்றவர்தானல்லாமல்
மற்றவர்கள்தான்பொறுக்க மனம்வருமோமாதாவே
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பாள்காந்தாரி
மனதிற்பொருத்திடென்று மதியுரைத்தவீமாகேள்

ரணக்களத்திற்போர்செய்யும் ராஜாக்கள் தானறிய
உன்தம்பி துற்சாதனன் தன்கழுத்தை நீகவ்வி
தன்னுதிரந்தான்குடிக்கத் தருமமோவுந்தனுக்கு
என்றுசொல்லக்கேட் டேதுரைப்பான்வீமனப்போ
அன்னையேகேளுமம்மா அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
சமர்க்களத்தில்ராசாக்கள் தானஞ்சவேணுமென்று
வென்னியைக்கவ்விட்ட விரதமேயல்லாமல்
மன்னிரத்தங்குடித்த தில்லை நாண்யாதாவே
ஆச்சியரேயின்னமொன் றடியேன்சொல்ல நீர்கேளும்
மாயவனார்வஞ்சனையை மனதிலறிந்ததில்லை
தாயென்றுந்தந்தையென்றுந் தமையன்மார்தம்பியென்
உற்றுருறவென்று முறவின்முறைகளென்றும் [றும்
சேர்ந்தார்சினேகரென்றும் தேசாதிதேசரென்றும்
பிள்ளைகள்மக்களென்றும் பிறவித்துணையில்லாமல்
சென்மபகையாக்கித் திருக்கலகமிட்டு
மரப்பாவைசூஸ்திரத்தில் வரிந்திழுக்கும்நாரியைப்போல்
ஐவரையுமுன்னிட்டு அமர்செய்தாரெம்பெருமாள்
பூமிபாரந்தீர்க்கவென்று பிறந்துவந்தார்புண்ணியனார்
ஆகையினார்பூசலுக் காளானோமையவர்களும்.
வீமன்பகையாளி வில்விசையன் தாயாதி
தர்மனார்சத்ராதி சகாதேவன்மித்ராதி
ஐவரும்நூற்றுவரை யமர்க்களத்தில்வென்றாரென்று
மாதாவேயெண்ணாதே மாயவனார்மாயமிது
ஐவருங்கொன்றதில்லை அடியார்மேற்குற்றமில்லை
உன்பாதஞ்சாட்சியாய் வுலகளந்தார்செய்ததிது
அன்னை நீர்கேளு மாயவனார் தான்வரவும்
ஐவரால்நூற்றுவரை யடக்கமனதிலெண்ணி
வந்துதித்தாரெங்களிட மைத்துனராய்மாதாவே
சகாதேவனாலேநாம் தப்பினோமையவர்களும்
மக்களென்றுசொல்லி மனந்தனிலேசோராதே
பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் பிரியங்காண்நாமுனக்கு
ஐவர்செய்தகுற்றமெல்லா மாச்சியரே நீபொறுத்து

மனங்குளிரவைவர்களை வாழ்த்தியெடுத்திடுங்காண்
என்றுசொல்லியைவர்களு மிறைஞ்சிமுடிசாய்த்து
ஐவருந்தாய்பாத மழுதுபிடித்தார்கள்.
திருமாலும்வியாசருமாய் சேரவந்துநின்றார்கள்
மாயவருங்காந்தாரி மாதையழைத்துரைப்பார்
கண்குளிரவைவரையுங் கடிகவெடுமென்றுரைத்தார்
கீர்ப்பால்பதிவிரதை காந்தாரிநாயகமே
மனங்குளிரவைவர்களை வாழ்த்தியெடுமென்றுரைத்தார்

காந்தாரிமுதலான சகலரும் அமர்க்களம்
வந்து புலம்புகிறது.

மாயவனார்தாமுரைக்க மனமகிழ்ந்துகாந்தாரி
ஐவரையும்வாழ்த்தியே ஆலித்தெடுத்தணைத்து
தையலுடன்காந்தாரி தனையருடன்தானிருந்தாள்.
அப்போதுகுந்தியரு மாருததுக்கமுடன்
அலண்டுபுரண்டுவந் தைவரையுந்தான்றழுவி
கர்ணாகர்ணாவென்றுசொல்லிக் கட்டியணைத்தழுதாள்
பஞ்சவர்க்குகைகொடுத்த பத்தினியாளோடிவந்து
மைந்தரேஎன்றுசொல்லி மாயவனார்தன்பாதம்
வந்துமேதான்விழுந்து மனதுமிகத்தளர்ந்து
தேம்பியழுதாளே தேர்விசையன்தேவியரும்
மாயவனார்திரௌபதியை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலு
மாண்டார்வருவதில்லை வாருமம்மாவென்றுசொல்லி
ரணக்களத்தைச்சோதிப்போம் நாயகியேவாருமென்று
அமர்க்களத்தில்நடந்தார் அரசமக்கள்தங்களுடன்
சஞ்சையன்தையலுடன் தம்பிவிதுரனோடும்
கிருதவர்மன்தன்னுடனே கீர்த்திபெற்றபொன்னரசர் [ருவி
கன்னியாள்காந்தாரி கருத்துள்ளகுந்தியம்மாள்
பெருந்திருவாள்திரௌபதையும் பெண்ணரசிபொன்னு
சூடாமணிவிதுரன் தோகைசித்திராங்கதையும்
நூற்றுவர்கள்தேவியரு மேற்றமுள்ளபெண்களெல்லாம்

அமர்க்களத்தில் தான்மடிந்த அரசமக்கள்தேவியெல்லாம்
வண்முகராக மலர்முடித்தகூந்தலெல்லாம்
பூமியின்மேல்தான்புரளப் புழுதியெங்குமேற்படிய
தலைமீதில்கைகளைவைத்து தாயரிக்குஞ்சப்தமுடன்
சொல்லிமுடியாது தேவிகேட்கவொண்ணாது
பட்டமரந்தளிர்த்திருக்கும் பச்சென்றிலையரும்பும்
கல்லுமுருகிவிடும் முல்லையரும்புதிரும்
பாலன்பாலுண்ணாது பட்சியிரைதிண்ணாது
அழுதிருந்தபிள்ளையரெல்லா மலறியேசோர்ந்து
ஆழியுடைந்தாற்போ லட்டதிக்குஞ்சாய்ந்தாப்போல்
அழுகிறசப்தமென்று லண்டமுடியாது
மேலோகதேவரெல்லாம் வேடிக்கைபார்க்கலுற்றார்
வானவர்களெல்லோரு மதிமயங்கி நின்றுவிட்டார்
பேய்கொண்டவாறதுபோல் விதிர்த்து நின்றுவிட்டார்
விமானங்கள்சாய்ந்துவிடும் விமானத்தின்பூவுதிரும்
புரவிகள்காலோய்ந்து பூமியிலே தான்விழுமாம்
தோகைகளுந்துப்பூட்டிவைத்த தேகைபங்காளத்தனையும் [ல்
இற்றிற்றுத்தான்விழுமாம் இணையில்லாப்போர்க்களத்தி
தேவர்களின்கன்னியர்கள் தேன்மொழியாரானவரும்
அட்சரகின்னரர்க ளரிவைமாரெல்லோரும்
கந்தருவரிஷிகளுடன் வந்திருந்தாரப்பொழுது
ஆணினங்கள் பெண்ணினங்க ளனைவருந்தான்பார்த்து
புதுமைபார்க்கவந்த பூவையர்களெல்லோரும்
புட்பவருஷமப்போ பொழிந்தாரே போர்க்களத்தில்
அரசிட்டதேவியர்க ளழுதுபுலம்பலுற்றார்
ஏழுலகையாண்டதொரு வெம்பெருமான் தான்பார்த்து
தக்கபுகழுடைய தருமனைத்தானழைத்து
ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டவர்வருவதுண்டோ மன்னவரே நீர்கேளும்
பிரமாவெழுதினதை புரட்டியழிக்கக்கூடாது
தப்பவைக்கவொண்ணாது சந்திரகுலவிளக்கே
தம்பிமார்தேவிகளைத் தருமனே நீரழைத்து
அவரவர்கள் துக்கமதை யாற்றிவையுமென்றுசொன்னார்

தருமர் காந்தாரிமுதல் சகலருக்கும் ஆறுதலை சொல்லல்.

அப்போது தருமலிங்கம் அட்சணமேயேது செய்தார்
அப்படியே நல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பேரரசன்தேவியான பெருந்திருவாள்பக்கம்வந்து
கோவென்றுதானழுதார் கொழுந்தியரைத்தான்பார்த்து
இனி ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டவர்வருவதுண்டோ வாருமம்மாவென்றுசொல்லி
மைத்துனன்மார்களிருக்க மனஸ்தாபமேதுனக்கு
பாவங்களொன்றுமே பத்தினியேசெய்ததுண்டோ
எவரெவர்கள்செய்தவினை எதுவினையானாலும்
அவரவர்கள்செய்தவினை யவரேயனுபவிப்பார்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுற்றார்
பேரரசன்தேவி பெருந்திருவாளே துரைப்பாள்
ஏதுக்கினிமேலு மிவ்வாசைத்தலைதயுந்தனுக்கு
வீம்புகள்பேசியவர் வீணாய்மடிந்தார்கள்
தருமநினைப்பில்லாமல் கூனேமடிந்தார்கள்
சொல்லிப்பலனென்னவினிச் சுந்தரப்பூவையாள்
மன்னவர்கள் நூற்றுவரும் மடிந்தார்கள்மண்மேலே
நாங்களிருக்கவினி ஞாயமல்லமன்னவனே
மண்ணிலிருந்தாலினிமேல் வையகத்தாரேசாரோ
பூமியிலிருந்தாக்கால் பூதலத்தாரேசாரோ

பெண்கள் தீப்பாய்ந்தது.

தீயைவளர்த்துமென்றார் தேனின்மொழியார்கள்
அக்கினிமூட்டுமென்றார் அரசிட்டதேவியர்கள்
அப்படியேயாகுமென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
தீயைவளர்த்தானே செம்பொன்மணிமார்பன்
நூற்றுவர்தேவியரை நொடியிலேதானழைத்து
பொன்னுருவிகாந்தாரியைப் போதவே தானழைத்து
மாதுகாவலன் [illegible] வல்லபுறமணி [illegible]

ஆயர்கிருபையினால் அக்கினியைச்சுற்றிவந்தார்
அனைவோரொருமுகமாய் அனல்பாய்ந்தாரப்பொழுது
பொன்னுருவிதான் தவிரப் போய்க்குதித்தார்பெண்களெல்லாம்.
மைந்தனுக்காய்ப்பொன்னுருவி வையகத்தில்தானிருந்தா
புத்திரனுக்காகவல்லோ பொன்னுருவி தானிருந்தாள்[ள்
அரசனிடதேவியர்க ளனைவோருமனல்பாய்ந்தார்
படுகளங்களந்தனையும் பற்றியெரிந்ததுகாண்
நாற்பத்தெட்டோசனையு நலமாயெழுந்ததுகாண்
நூற்றுவர்கள்தேவியர்க்கு மேற்றமுள்ளவாகனங்கள்
சமர்க்களந்தில்மடிந்தமன்னர் தேவிமாரெல்லவர்க்கும்
புட்பவிமானங்க ளெல்லவர்க்கும்வந்ததுகாண்
இந்திரன்விமானங்க ளெல்லவர்க்கும்வந்ததுகாண்
வாகனத்தின்மீதேறி வானுலகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
தேவரெல்லாங்கொண்டாடத் தெய்வலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
கன்னியர்கள்போனபின்பு கதிரோனும்போய்மறைந்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தருமருக்குப் பட்டந்தரித்தல்.

ஆயர்பெருமானு மைவரையுந்தானழைத்து
கண்ணில்லான்காந்தாரி காரிழையாள்குந்தியரும்
மாதுநல்லாள்துரோபதையும் மற்றுமுள்ளகன்னியரும்
கூடியேபாடிமனை குப்பலுடன்வந்திருந்தார்
விதுரன்பலராமர் விடங்கியதோரசுவத்தாமன்
கிருபையனு மாசஞ்சயனுங் கூடிவந்தார்பாடிமனை
அனைவோரும்பாடிமனை யமர்ந்திருந்தாரப்பொழுது
தருமருக்குப்பட்டந் தரிப்பிக்கவேண்டுமென்று
ஆயன்பெருமானும் மனதிலேதானினைத்து
கர்ணனார்பெற்றெடுத்த காவலனைத்தானழைத்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்கையிலொப்பிவித்து
தமையனார்கருணனைப்போல் தார்வேந்தாபாருமென்றார்
பூவீரனார்கருணனைப்போ லருங்கிளியைப்பாருமென்று

மாயவரும்பஞ்சவரும் மனதுமிகத்தான்களித்து
தமயனார்பட்டமென்று சந்ததிக்குத்தான்தெரிந்து
தருமருக்குப்பட்டந் தரிப்பித்தாரெம்பெருமாள்
தெய்வலோகத்தாருந் துந்துபிகள்தான்முழங்க
புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
ஆயர்பிராமணர்க ளள்ளிச்சேஷையிட்டார்கள்
ஆலாத்திப்பெண்க ளாயிரம்பேர்கூடிவந்து
கற்பூரஆலாத்தி கன்னியர்கள்தான்காட்ட
வெள்ளியாலாலாத்தி வேணபடியளித்தார்
ஆலமெடுத்ததொரு ஆரிழைமார்சூழ்ந்துநிற்க
மங்களங்கள்பாடினார் மங்கையர்களெல்லோரும்
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பாங்குடனேதான்முழங்க
எக்காளமூத இராயகொடிமுழங்க
பஞ்சவர்கள்நாடுபெற்றுப் பாருலகையாளவந்தார்
[illegible]கள்நாடுபெற்று அரசுசெலுத்தவந்தார்
என்றுசெங்கோலிச்சின்ன மெழுதிச்சின்னந்தானாக
வானுலகத்தெய்வலோகம் வையகத்தோர்கொண்டாட
பூதலங்களெங்கும் புகழ்ந்துமழைபொழிய
பட்டமரந்துளிர்க்கும் பாருலகந்தானதழைக்கும்
மாதமும்மாரி மழைபெய்துதானிருக்கும்
தினங்கள்மும்மாரி தேசஞ்செழித்திடுமே
அப்போதுமாயவனு மைவரையுமிட்டுவந்து
அந்திப்புரத்தனிலே யமர்த்திவிட்டுமாயவனார்
கங்கையனார்கர்ணனுக்குங் காட்சியவர்தான்கொடுத்து
பூந்தேரின்மீதேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்லி
காட்சியதுதான்கொடுத்துக் கரியமால்தான்போனார்
துவாரகையைநோக்கியந்த தேவர்களுந்தான்போனார்
இந்தப்பெருங்கதையை யெல்லோருந்தான்படிக்க
சந்ததம்பொருந்தும் தங்கை தன்கதையைப்படிக்க
மண்ணுடர்கொண்டாடும் மாலாபலவாயிலங்க
விண்ணுடர்கோவுமகிழ் வேல்வேந்தன்ராமசாமி
செட்டியார்மாதவத்திற் செயனுய்வந்து செந்தான்

பெட்டியின்மாணிக்கம்போற் பேருலகிலேமதித்தோன்
தன்னையடுத்தவரைத் தன்போலுமெண்ணிடுவோன்
அன்னைபிதாக்களுக்கு மரும்பூசைபண்ணிடுவோன்
நாடிவருபவர்க்கு நயந்தன்னந்தானளிப்போன்
தேடிவருபவர்க்குத் தினந்தங்கந்தானளிப்போன்
மன்னுந்திருமாலை மாருமல்தூய்பிடுவோன்
துன்னுபவர்பாதந் தூளியெடுப்பிடுவோன்
கோபாலச்செட்டியார் கோரிக்கையின்படிக்கு
மாபூலபுருஷோத்தம மன்னன் தவனடிக்குஞ்
செபங்கள் தபங்கள் தினஞ் செய்துமிகமகிழ்வோன்
சுபங்களுடையவர்க்குச் சொர்னந்தந்தேமகிழ்வோன்
பசித்துவந்தோர்தமக்குப் பாலன்னமீந்திடுவோன்
பசித்துவந்தோன்தமக்குப் பொருளாடையீந்திடுவோன்
உலக்கைவிலைமதிக்கு முயர்ந்த குண்டலங்கள்
இலகுமவன்கடக மீரேழுமண்டலங்கள்
விலை... மார்பதக்கம் விண்ணுலகையேமதிக்கும்
கலைவீணுமவர்பொருந்தும் கனபூமிபோலோங்கும்
சொல்லுங்கர்னன்கொடையுந் தோற்கவேதந்திடுவோன்
அல்லும்பகலும்பிச்சை அன்பாயுவந்திடுவோன்
சிதனையெந்நாளும் சிந்தித்துநின்றிடுவோன்
கோதருடன்தீவினை... குண... துவென்றிடுவோன்
மங்கைமகிழ்தோளன் மறைபோலும்பொற்றாளன்
அங்கைசொலொத்த யாளன்மகிழ்ரதிமணாளன்
சங்கப்புலவருக்குத் தனமீயுவொய்யாரன்
தங்கமுருமுதார்ன் சொல்வடிவிலேமாரன்
சிங்கம்போலுவீரன் சீர்சொல்லின்சொற்படிக்குப்
பிற்றபுமிகவாய்ந்த பொற்கந்தையூர்மேவும்
அற்புமிகவேந்த அகஸ்தியனைப்போற்றுவும்
நன்னூலுங்காரிகையு நற்பொருளுமதனூலும்
பன்னூலும்என்னூலும் பகராயகொன்னூலும்
தொல்காப்பியவுரையுஞ் சூருவளியுரையும்
...ல்காப்பியவுரையும் பதப்பொருள்ளினுரையும்

...தமிழ்நாதவுரையும் நேரானசெய்யுட்கோவை
...தமிழ்நாதன்சொன்ன தனிப்பிறையனார்கோவை
...ப்பத்துமூவர்செய்த வரியவிலக்கணமும்
...ன்புகழ்நீரருளா னன்குணர்ந்தோனக்கணமே
...போற்றும்வேதகிரியான் புலவனருள்செயன்
...சாற்றுமாவாறுமுகத் தமிழ்வல்லோர்கம்தேயன்
சுத்தமாயிக்கதையைச் சொற்களிபிழைநீக்கி
சத்தம்க்குமேற்கவே சரசவிலையாக்கி
அச்சுகளெல்லா மழகாகவேயடுக்கி
மெச்சும்படியாக மேன்மேலுமேயொடுக்கி
ஓயாமல்கர்னனைப்பூர்த்தியுமொய்யாரன்
அச்சுக்கூடந்தன்னிலே யச்சடித்தவண்மைகளை
பாண்டவர்தன்கதையைப் புகழ்ந்துமிகக்கேட்டோர்கள்
ஆண்டவர்தற்கதையை படவாரித்தாடோர்கள்
கருணன்கதையைக்கேட்டால் கனமுண்டுபூவினிலே
வீமன்கதையைக்கேட்டால்வினையெல்லாம்போய்விடுமே
நகுலன்கதையைக்கேட்டால் நல்லமேமோட்சவீடு
சகாதேவன்கதையைக்கேட்டால் வந்திடுமேவாறுடு
அப்பர்சம்பந்தர்போலே அன்பாய்வாழ்வாரே
செப்பெருஞ்சுந்தரர்போலே சிவனடியிற்சூழ்வாரே
மாணிக்கவாசகர்போல் வரங்கள்பெறுவாரே
நாணிக்காலவன்மேல் நலமோசைமுறுவாரே
அல்லிக்கொடிபோலே அனைவோருந்தான்வாழி
வல்லிக்கொடிபோலே மாந்தர்மிகவாழி
ஓங்கிவளர்ந்த வுயர்மூங்கில்போல்வாழி
தீங்கில்லாமன்னவர்கள் தேசத்திலேவாழி
ஊழியூழிதோறு முலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வாமனித்தாரீஸ்வரரு

விருத்தம்.

இப்பெருங்கதையை யுரைத்தவர்படித்தோ
 ரெழுதினோர் பொருளிசைத்தோர்
செப்பெருமன்பர் கேட்டுளோரிதன்பேர்
 செப்பினோர் தீமையிற்றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வாழ்வு
 மிசைந்த தீர்க்காயுளுமுணராய்
எப்பெருங்கதியி னிலைபெறவிளங்கி
 யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

கர்ணமகாராஜன் சண்டை

முற்றிற்று.

திருமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1930.